

Mücadele

Mayıs 1979

Sayı 32

Fiyatı 1 DM

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

YAŞASIN BÜTÜN DÜNYADA
İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜ

1 Mayıs

1 MAYIS, 1 MAYIS
İŞÇİNİN EMEKÇİNİN BAYRAMI
DEVİRİMİN ŞANLI YOLUNDA
İLERLEYEN HALKIN BAYRAMI

I MAYIS'TA TALEPLERİMİZ

Yaşasın dünya işçi sınıfının dayanışma günü 1 Mayıs

1 MAYIS DOĞUŞU

Bugün 1 Mayıs Bugün bütün dünya işçi sınıfının sömürü ve zulme karşı birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

1 Mayıs işçi sınıfının geçen yüzyıl içinde 8 saatlik iş gününü kazanmak için verdiği zorlu mücadeleler içinde doğdu. Kapitalizmin gelişmeye başladığı dönemlerde işçiler çok ağır şartlar altında çalışıyorlardı. Sömürü dayanılmaz bir haldeydi. İş günü 14-16 saat arasında değişiyordu. Bu kötü çalışma şartlarına ve sömürüye karşı işçiler mücadeleye etmeye başladılar. Bu mücadele başında bölük pörçüktü. İşçiler arasında rekabet patronlar tarafından ustaca körükleniyor, kullanılıyordu.

İşçiler sınıf olarak henüz güçlerini kavramış değillerdi. Ama verilen mücadele yavaş yavaş onları birleştirdi. Birleşmeleri ile birlikte ilk başarılarını da elde ettiler. 8 saatlik iş günü talebi bütün dünyada işçilerin ortak talebi olarak ortaya çıktı. 1956 yılında Avusturalya'daki işçiler 8 saatlik işgünü talebine güç katabilmek için; ülke çapında bir gün genel greve gitmeyi ve bu günde yürüyüşler, toplantılar düzenleyip, taleplerini tüm halka duyurmayı kararlaştırdılar. 21 Nisan'da yapılan bu eylem fabrikalardaki işçilerin hepsini bir araya getirdi. İşçiler ilk defa büyük bir güç olarak yanyana geliyor, omuz omuza taleplerini haykırıyorlardı. Eylemin başı üzerine işçiler bu eylemi her yıl düzenlemeye karar verdiler.

Avusturya'lı işçileri, Amerikan işçileri izlediler. Amerikalı işçiler, 1886 1 Mayıs'ını iş bırakma tarihi olarak tespit ettiler. 1 Mayıs 1886'da Amerika'da çeşitli şehirlerde ikiyüz bin işçi işi bıraktı. Yürüyüş, gösteri ve toplantılara katıldı. 1 Mayıs hareketinin en güçlü olduğu Şikago'da polis silahlı olarak işçilere saldırdı. 1 Mayıs'ı izleyen günlerde de mücadele devam etti. 4 Mayıs'ta işçi, polis çatışması sırasında Amerikan işçi hareketinin 8 önderi polise 'bomba atıkları' gerekçesi ile tutuklandı. 11 Ekim 1887 de de idam edildiler. 1886 yılından sonra 1 Mayıs eylemi hakim sınıflar tarafından üç yıl peşpeşe şiddetle bastırıldı. Amerikan işçi sınıfı buna rağmen 1890 tarihinde gösterileri tekrarlamaya karar aldı.

1 Mayıs'ın ateşi diğer kapitalist ülkelerde çalışan işçi sınıfına da ulaşmış, uluslararası bir olay haline dönüşmüştü. 1889 da 400 delegenin katıldığı uluslararası işçi konferansında

işçilerin acil talebi olarak 8 saatlik iş gününün gerçekleştirilmesi tespit edildi. Bordo'dan gelen Fransız işçi temsilcisi bu talebi gerçekleştirmek için bir gün iş bırakmayı ve gösteriler düzenlenmeyi teklif etti. Amerikan işçi temsilcisi de 1 Mayıs 1890 da iş bırakma kararı aldıklarını açıklayınca; 1 Mayıs 1890 da bütün ülkelerde işçilerin işlerini bırakıp, 8 saatlik iş günü talebini gösterilerle savunması kararlaştırıldı.

1 Mayıs 1890 da bütün dünyada işçi sınıfı tek vücut halinde işi bıraktı ve 8 saatlik iş günü talebiyle sokağa çıktı. 1 Mayıs gösterileri işçi sınıfının ne büyük bir güce sahip olduğunu dost, düşmana gösterdi.

Büyük bir başarıyla biten 1 Mayıs gösterileri 1890 da itibaren işçi sınıfının mücadele günü olarak her yıl tekrarlanmaya başladı.

TÜRKİYE'DE DURUM

Bugün Türkiye emperyalizme bağımlı yarı-feodal, yarı-sömürge bir sosyo-ekonomik yapıya sahiptir.

Emperyalistler ve onların uşakları olan komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının aracılığıyla ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını insafsızca sömürmekte, halkımızın alın terini emperyalist tekellerin kasalarına akıtmaktadırlar.

Emperyalistler kendi menfaatleri gereği

"Milli ağır sanayinin" kurulmasını engellemekte, Türkiye'yi geri bir tarım ülkesi olarak tutmaktadırlar.

Bu gün bu yapının tabii bir sonucu olarak Türkiye ağır ekonomik ve siyasi bunalım dönemlerinden birini yaşamaktadır.

Devüasyon, borç, zam, zulüm ve işkencenin günlük olgu haline dönüştüğü ülkemizde komprador patronların ve toprak ağalarının sömürü ve zulmüne karşı çeşitli milli yetlerden emekçi halkımızın Demokratik halk devrimi mücadelesi gelişirken, hakim sınıfların çeşitli klikleri arasındaki iktidar dalaşmasında derinleşmektedir.

Bu gün halkın önemli ihtiyaç maddeleri getirilen son zamlarla ateş pahasındadır, ateş pahasına olmasına rağmen ihtiyaç maddeleri piyasada bulunmamakta günlerce kuyruklarda beklenmektedir.

Bu gün işsizlik had safhaya ulaşmış, halkımız derin bir açlık ve sefalet içine itilmiştir. Yoksulluk gün geçtikçe artmaktadır. İş bulabilen "talihliler" aldıkları ücretle ay sonunu çıkaramamakta, çıplak canlarını devam ettirememektedirler. İş bulabilen işçilere ise, işten çıkarılma tehditleri ile mücadeleleri engellenmeye çalışılmaktadır.

Köylüler zalim toprak ağalarının ve tefecilerin sömürü ve zulmüne maruz kalmaktadır. Dar gelirli memurlar ay sonunda veresiye alış-veriş ettikleri bakkal, kasap, manav vs. esnafın önünden utancından geçememektedir.

Küçük esnaf ve atölye sahipleri, emperyalistlerin Türkiye'deki temsilcilerinin rekabeti yüzünden çöküp gitmekte; yoksullaşmaktadır. Binlerce yüksek öğrenim talebesi okullara alınmamaktadır.

Bugün bütün döviz stokları eritilmiş, döviz sıkıntısı çekilmektedir. Dış ticaret açığı büyümekte, dış borçlar gittikçe artmaktadır. Türkiye dünyanın en borçlu ülkesi durumundadır.

Bugün Amerikancı faşist MC'nin iflas etmesiyle AP'den satın almayı başardığı, 11 Milletvekili ile hükümet olmayı başaran komprador patronların ve toprak ağalarının Batı Avrupa'ci kesiminin siyasi temsilcisi CHP hükümeti zulüm ve sömürü düzeninin en azgın uygulayıcısı oldu. Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın devrimci mücadelesini engellemek için K. Maraş'taki faşist kitle katliamını bahane ederek sıkıyönetimi ilan etti.

Bugün sömürü, zulüm, işkence, talanın en katmerlisi gündemdedir.

Bugün, ülkemizde milli azınlıklara özellikle de kürt milletine milli zulüm uygulanmaktadır. Kürdistan bölgesinde kürt ulusunun gelişen milli baskıya karşı mücadelesini engelleme provası yapılmaktadır. Jandarmalar, doğuda 'kaçakçı' adını vererek, her gün kürt milletinden devrimci, demokratları kurşunlamaktadır. Uçak ve helikopterler her gün doğu bölgesini kontrol altında tutmaktadırlar.

Bugün, sıkıyönetimin uygulandığı bölgelerde bütün demokratik dernek ve teşkilatların kapısına kilit vurulmakta, her türlü miting, yürüyüş, gösteri yasaklanmakta, devrimci yayın organları yasaklanmaktadır. Devrimci yayınların dağıtımını yapan tüm dağıtım şirketleri ve devrimci yayınları basan bütün matbaalar denetim altına alınmaktadır.

Bugün, 1 MAYIS'ın 1 MAYIS alanında (tak sim) kutlanması yasaklanmaktadır.

Tüm bunları yapan, muhalefetteyken "emperyalizme, faşizme karşı" olan "özgür" lüğü, "demokrasi"nin keskin savunucusu ak güvercinli kara yıldırdır. Özde diğer hakim sınıf temsilcileriyle aynı faşist niteliğe sahip olan Ecevit'in maskesi düşmüştür.

Bunun yanı sıra, faşist MHP ve yan örgütleri, MİT ve KONTR-GERİLLA'nın da desteğini alarak halka, devrimcilere, demokratik teşkilatlara alçakça saldırmaktadırlar.

Derneklerin kurşunlanmadığı, devrimcilerin, yurtseverlerin kurşunlanarak öldürülmediği gün yok. Sivil ve resmi cinayet şebekeleri kendilerinden olmayan, herkese azgınca saldırmaktadırlar. Bu saldırıların birinci sebebi; halkın gelişen demokratik devrim mücadelesini engellemek, ikincisi: Ecevit ve hükümetini yıpratarak, istifasını sağlamaktır.

Bugün bu düzenden memnun olanlar, bir avuç komprador patron-toprak ağası ve tefecidir.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı bu düzenden memnun değildir.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız ezilmek, sömürülmek, hor görülme, kurşunlanmak istemiyor.

Çeşitli milliyetlerden halkımız,

- SIKIYÖNETİMİN KALDIRILMASINI
- MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA'NIN DAĞITILMASINI,
- CAN GÜVENLİĞİNİN SAĞLANMASINI,
- EMPERYALİZME BAĞIMLILIK ZİNCİRİNİN KIRILMASINI,
- HALK İÇİN GENİŞ DEMOKRASİNİN HÜKÜM SÜRDÜĞÜ DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE İSTİYOR.

1 MAYIS 1979 da

- SIKIYÖNETİM KALDIRILSIN!
- MHP-ÜGD GİBİ SİVİL, MİT-KONTR-GERİLLA GİBİ RESMİ CİNAYET ŞEBEKELERİ DAĞITILSIN!
- KAHROLSUN KOMPRADOR-PATRON-AĞA DEVLETİ!
- YAŞASIN HALK DE MOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

İ. CANAN

B. ALMANYA'DA DURUM

Ülkemizde zulüm ve sömürü düzeninin tabii bir sonucu olarak komprador patron-ağa devleti tarafından döviz makinası olarak Avrupa'nın çeşitli ülkelerine satıldık.

Biz sayıları 2 milyonu aşan Türkiyeli işçiler, çeşitli ülkelerde ekmeke parası için çalışmaktayız. Bu iki milyonun bir buçuk milyonu B. Almanya ve B. Berlin sınırları içinde yaşamaktadır.

Pek çoğumuz buraya Türkiye'deki yoksulluk çemberini kırabilme hayaliyle geldik. Burada en ağır en kötü işlerde çalışmakta en düşük ücret almaktayız. En kötü evlerde oturmakta en fahiş kira ödemekteyiz. Yabancılar için hazırlanmış "yabancılar kanunu"yla bütün demokratik haklarımızı gasp edilmiş, sömürü ve zulümün en katmerlisine maruz kalmaktayız.

B. Alman tekelci patronları içine düştükleri bunalımların özellikle biz yabancı işçilerin sırtlarına yüklemekte; siyasi baskıları daha da yoğunlaştırmaktadırlar. Yerli ve yabancı işçilerin baskı ve sömürüye karşı ortak hareket etmelerini önlemek için sövencinin propogandasını yapmakta; krizlere yabancı işçilerin sebep olduğu safsatasını yaymaktadır.

Türkiye'de ki komprador patron-ağa devletine karşı gelişen demokratik halk devrimi mücadelesini, yurtdışından desteklemeyi kendilerine görev bilen; demokratik işçi ve öğrenci teşkilatlarını kapatmaya çalışmaktadır. Üyelerini oturma, çalışma müsaadesi ve benzeri gibi bir sürü konuda zorluk çıkarmakta, vermemekle tehdit etmekte, onları mücadelelerinden alıkoymaya çalışmaktadır.

B. Almanya ve B. Berlin'de işçi sınıfının sendikası olma iddiasındaki DGB (Alman Sendikalar Birliği) B. Alman emperyalist devletinin bir kurum haline dönüşmüş, Avrupa çapında ünlü sömürücü tekellerin sahibi durumundadır. DGB işçilerin, ekonomik ve demokratik haklarını savunma adına B. Alman tekelci patronlarına, sömürünün yollarını göstermektedir.

Bunun yanında B. Alman tekelci patronlarının baskı ve sömürsü yetmiyormuş gibi; Türkiye'deki komprador patron-ağa devletinin yurtdışındaki uzantıları olan Konsolosluklar, Türkiyeli işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunmayı ve Türkiye'deki demokratik hal devrimci mücadelesini desteklemeyi kendilerine görev bilen devrimci işçi ve öğrencileri ihbar etmektedir. Bunların pasaportlarını uzatmayarak zorluk çıkarmaktadır.

Bunun dışında yurtdışında son dönemde,

faşist MHP'nin yan örgütleri silahlı saldırılarını yoğunlaştırmış, devrimci teşkilat ve kişileri kurşunlamaya başlamışlardır. Bunların asıl hedefi yurtdışında gelişen devrimci mücadeleyi bastırmaktır.

Bugün B. Alman devleti MHP'yi faşist bir örgüt olarak görmesine rağmen, yan örgütlerini kapatmamaktadır. Çünkü B. Alman emperyalist devletinin de faşist MHP ve yan örgütlerinin de Konsoloslukların da amacı birdir.

Gelişen devrimci mücadeleyi bastırmak. Bunun açık örnekleri vardır. Bugün MHP'nin faşist bir parti olduğu Frankfurt mahkemelerinin araştırması sonucu tesbit edilmiştir. Ve bugün tespit edilen bir sürü faşist derneğim giriştikleri eylemler.

Devamı 11. sayfada

YORUM

Kuyruklar ülkesi Türkiye

Bilindiği gibi CHP, hükümet olmadan önce, seçimi meydanlarından, meclis kürsülerinde attığı nutuklarda, verdiği demeçlerde, biz emekçilere çeşitli vaatlerde bulunmuştu. Özellikle CHP Genel Başkanı Ecevit, başa geldiklerinde pahalılığa son vereceklerini, işsizliği gidereceklerini, 12.Mart paşalarından hesap soracaklarını, kontr gerilla'yı açıklayacaklarını, emperyalistlerle olan ikili "anlaşmalar" gözden geçireceklerini, gerekirse bu anlaşmalara son vereceklerini ve böylece, "ne ezilen ne ezen şiarı temelinde" insanca hakca bir düzen "kuracaklarını" bol bol söylemişti. Ecevit ve partisi bilindiği gibi parlementoda. 41 Millet vekili satın alarak, 1978 başlarında hükümeti kuruverdiler.

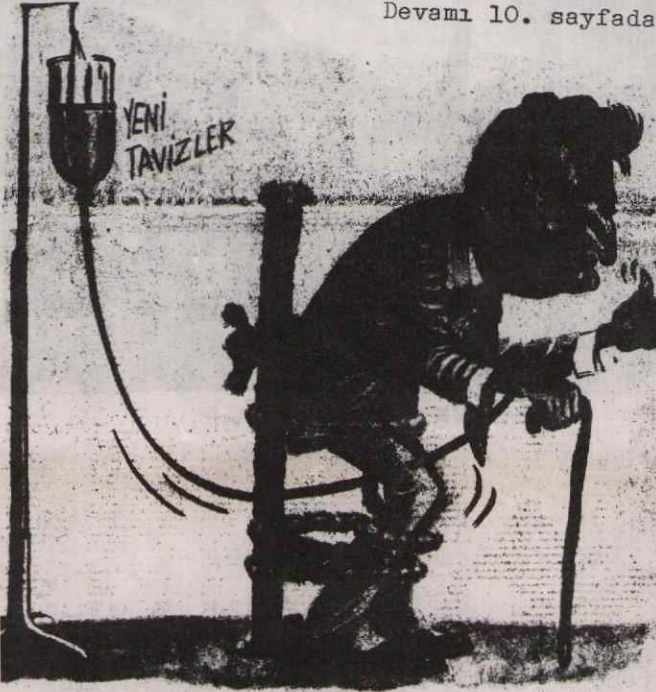
İlk iş olarak halkımızın en acil gıda maddeleri gibi şeylere yüzde elli zam yaptılar. Sonra: Türk parasının değerini yüzde otuzüç civarında düşürdüler. Daha sonra kontr gerilla'nın varlığını inkâr ederek "sağlam adımlarla Demokrasiyi koruma işine koyuldular". 12 Mart paşalarının rütbelerini yükselterek kendi deyimleriyle 12 Mart'da "Demokrat hukuk devletini koruyan, bu yiğit kahramanları ödüllendirdiler". CHP hükümeti emperyalist ve sosyal emperyalistlerle olan "ikili" anlaşmaları gözden geçirmek, adı altında iyice geliştirdi ve sağlamlaştırdı. En açık bir şekilde, IMF'ye kölelik yaptıkları.

CHP hükümeti döneminde var olan pahalılık alabildiğine kaçıldı. İşsizler ordusu, yoklar kuyruğu her geçen gün yüksek boyutlara ulaştı. Özellikle, MHP, MİT, kontr-gerillanın giriştiği faşist cinayetler karşısında sesiz kaldı. Ecevit kendi deyimiyle, faşist MHP ile orlaklaşa, Millet Meclisi Başkanını seçerek, MHP faşistlerine karşı ne denli "Mücadele" verdiği herkese kanıtladı. Son olarak Maraş'ta girişilen faşist katliam karşısında sesiz kalarak Maraş'da yüzlerce yurtseverin katledilmesini dolaylı olarak destekleyen, CHP hükümeti uzun dönemden beri arzuladığı sıkı yönetim ortamını bu-larak on üç ilde iki ay süreyle sıkı yö-

netim ilan etmiştir. 12 Mart'a sıkı yönetime karşı çıkmaktan kral kesilen, Ecevit ve hükümeti bir kere daha ne denli "Anti faşist olduğunu" dosta düşmana göstermiştir. CHP köylüye ulaşım projeleri vs... adı ile ezilen bir millet olan Kürt ulusuna uygulanan milli zulmü iyice katmaletirerek "ezilen milletlerin yanında olduğunu"da göstermiştir.

Kısacası CHP hükümeti halkımıza yararlı bir şey getirmemiştir. Bugün yüreğinde biraz halkına karşı sevgi ve sorumluluk taşıyan her vatandaşa, CHP hükümetinin halk düşmanı yüzünü görebilmektedir. 12 Mart'da zindanlar demokratlarla, yurtseverlerle, komünistlerle doldurulmuş, işkence ölüm kol geziyordu. Bugün yine öyledir. On iki Mart'da yurtsever dergi ve gazeteler yasaklanmış. Sorumluları işkencelere alınmış, haklarında hapis cezaları verilmiştir. Özellikle Kürt ulusundan köylülere meydan özellikleri atmak normal bir hal almıştı. Bugünkü sıkı yönetim de 12 Marttaki sıkı yönetim'le özde birdir. Yanlış uygulamada bazı değişiklikler vardır. Burada 12 Mart döneminde hakim sınıflar kendilerine ters düşenleri nasıl hapse atıyorlardı onlarda bir kaç örnek vermek isterim. Yazar Erdal Özün kitap evinde kitapların sarıldığı ambalaj kağıtlarının üzerine Marks ve Engel'se ait sözler bulunduğu için, Erdal Öz 12 Mart mahkemelerinde yargılandı. Yargılama sonucu Erdal Öz serbest bırakıldı. Ambalaj kağıtlarına komünizm propagandası yapıyor, gerekçesi ile el komuldu. Yine Anayasanın yazarı, M.Sosyal anayasaya ters düşen hareketlerden bulunuyor gerekçesi ile yargılandı. Şiir kitabının ismi Kızılırmak olduğu için yazar Hasan Hüseyin üç yıla mahkûm oldu. Birçok kitap çevirmeni 60 yıla kadar hapis cezası giydiler. Buna benzer örnekler saymak mümkün

Devamı 10. sayfada

-DİMDİK AYAKTAYIZI

ERKEN SEÇİM HALK İÇİN ALTERNATİF' Mİ?

İçinde bulunduğumuz son dönem Türkiye'nin siyasi ve ekonomik bunalmının içinde giderek iyice yok olduğunu açıkça gösteriyor. Bir yandan hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişmeler artıyor; diğer yandan, buna paralel olarak, halkın hayat pahalılığına, baskıya, zulme karşı mücadelesi yükseliyor.

Hakim sınıflar, ülkeyi bu duruma getiren Ecevit hükümeti olduğunu, bu hükümetin derhal işbaşından gitmesinin artık zorunlu olduğunu, ve mutlaka erken seçimin yapılmasının gerekli olduğunu propogandasını yapıyorlar.

2.MC partilerinden, AP Genel Başkanı Demirel, MHP Genel Başkanı Türkeş, erken seçim için sürekli geziler düzenleyerek, ken dilerine pars toplamaya çalışıyorlar.

Türkeş, "Hükümeti düşürmek için gerekli sayının Mecliste oluştuğunu, bunun sağlanması için ilk önce AP-MSP ve MHP'nin bir araya gelip kararlılıklarını açıklaması gerektiğini, iktidarın muhalefet partilerin arasında açmak için elden gelen çabayı gösterdiğini, buna karşı çıkmak gerektiğini" belirtmiştir.

Demirel ise, yaptığı seçim konuşmalarında, verdiği demeçlerde erken seçimle mutlaka gerekli olduğunu propogandasını yapmaktadır. Demirel, 6 Nisan'da yapılan Senato Grup toplantısında yaptığı konuşmada, erken seçim konusunda temsilciler meclisinde ele alınacağını söylemiştir.

Adalet Partisi Genel Sekreteri Nuri Bayar ise, Türkiye, bu ortama bilerek getirilmiştir. Böyle bir ortamın yaratılmasında da kasıt vardır" diyerek "ülkenin süratle bu hükümetten kurtulmak zorunda olduğunu" ve parlementoda başka hükümet al-

ternatifleri bulunduğunu söylemiştir.

Demirel, seçim gezilerinden sonra verdiği demeçlerde ise; "AP artık umut haline gelmiştir" demektedir.

Ecevit, muhalefetin hükümeti düşürmek için giriştiği çabaların karşısında; kesin konuşmakta; "hükümet dımdık ayakta, yıkılmayacaktır" demektedir. Söz konusu olan Ecevit hükümetinin yıkılıp veya yıkılmaması değildir. Tayin edici olan; bu hükümetin yıkılması sonucu, hükümeti oluşturacak diğer hakim sınıf partileri halka ne getirecektir. Ecevitler, Türkeşler, Demireller ne getirdiyse; bundan sonra ki, hükümetler de onu getirecektir. Çünkü bu partiler, birbirinin boğazını sıkısa da, dalışa da özü itibarıyla faşisttir. Halka hiçbir şey getirmeyecektir. Fakat muhalefetteki faşistler, kendilerinin hükümet olma durumunda, Türkiye'nin sanki güllük gülistanlığa kavuşacağını, sahtekarlığını yaparak, güçlenmeye çalışmaktadırlar.

Önümüzdeki dönem Türkiye'de durum daha da kritikleşecektir. Türk hakim sınıflarının oyunlarına karşı tüm devrimcilerin, demokratların, ilericilerin gözünü dört açması gerekmektedir.

Bugün artık şu bilinen bir gerçektir ki, Ecevit hükümeti 'umut' olmaktan çıkmıştır. Halkın büyük çoğunluğu Ecevit'i 'umut' görmüş, seçmişti. Fakat dün onu 'umut' gören halkın büyük bir bölümü bu 'umut' un nasıl bir balon gibi söndüğünü açıkça gördü. Bundan Türkiye halkının önemli dersleri çıkarması gerekmektedir. Demek ki, halk için hakim sınıf partilerinin hiç biri 'umut' veremez. Bunun için, tezhahianaya

SOYGUNA HAYIR

Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu, geçen ay içinde Zurich'te IMF uzmanları ile görüşmeler yaptı. Bu görüşmelerin neticesinde; Ecevit hükümeti IMF'nin bütün isteklerine boyun eğerek anlaşma yollarını açtı.

Türkiye'nin emperyalistlerin elinde nasıl bir oyuncak olduğunu, IMF'nin her dönem Türkiye halkına kan kusturan ağır taleplerini Türk hakim sınıflarının nasıl uyguladığını daha iyi görebilmek için 1978 in Mart ayına kadar geri döüp; o günden bu yana IMF ile Türkiye arasındaki gelişmeleri kısaca gözden geçirmek faydalı olacaktır.

Bilindiği gibi 23 Mart 1978'de Ecevit hükümetinin Maliye Bakanı Ziya Müezzinoğlu IMF Başkanı Wittiven'e hitaben bir "iyiniyet" mektubu yazmıştı. Amaç IMF ile anlaşmak, döviz darboğazından çıkmaktı. Bu anlaşma sağlandığı taktirde 1979 yılı sonuna kadar IMF Türkiye'ye 450 milyon dolar kredi verecek. Ayrıca IMF (Uluslararası Para Fonu)'nun yakacağı yeşil diğer Batılı emperyalist kuruluşları da Türkiye'ye kredi vermek için harekete geçirecek.

IMF'nin ağır, katı reçetesinde şunlar yazar:

"Ekonomini denetime bırakırsan kredi veririm, hastayı ayağa kaldırıyorum." "Faiz oranlarını yükselt, kredileri kıs, tüketimi kıs, bunun için yeni vergiler getir, devlet harcamalarını azalt, yatırımları yavaşlat, kalkınma hızını düşür, paranın değerini düşür... yani devalüasyon".

Ecevit hükümeti bu kadar ağır şartları, yani bütün acısı Türkiye halkının sırtından çıkacak olan ağır şartları içeren IMF'nin reçetesini kabul ettiğini "iyiniyet" mektubunda bildirdi. Hatta "iyiniyet mektubunun" yazılmasından 22 gün önce devalüasyon yaptı.

Nihayet 1978 Nisan'ın da IMF ile anlaşma yapıldı. IMF'nin tüm ağır talepleri kabul edildi. Ecevit hükümeti 1978 Mart'ta yeni bir devalüasyon yaptı. Türkiye'de fiyatlar yüzde 21.2 oranında arttı. Yılbaşından sonra geçim. Ankara'da yüzde 45, İstanbul'da ise yüzde 46.8 zorlaştı. "Niyet mektubundan" sonra bir zam fırtınası esmeye başladı. Sümerbank, Süt Endüstrisi ürünleri, çimento, kömür, kağıt, karton, odun, ilaç, şeker, tekel ürünleri'ne yüklü zamlar geldi. Bunların içinde en önemlisi "Hazineye 21 milyarlık ek gelir sağlanacak bahanesiyle petrol yapılan zamdı. Yüzde yüzü bulan bu zam hemen hemen bütün temel ihtiyaç ve gereksinim fiyatlarına yansıdı. TL'nin değeri 1978 Nisan'ından Aralık ayına kadar Alman Markı karşısında tam 7 defa düşürüldü. Bildiğimiz gibi de bu düşüş giderek süreklilik kazandı.

IMF'nin ağır talimatlarının tümünü yerine getiren Ecevit hükümetine Batılı emperyalistler yine de kredi musluklarını açmadılar. Çünkü IMF buna müssade etmiyordu. O dönem sadece IMF'den 198.8 milyon ve Dünya bankasından 150 milyon dolarlık kredi ile bu miktar toplam 450 milyon dolara yaklaştı. Maliye Bakanı yetkilileri 1979'un başına kadar 500 milyon dolar daha bulmanın zorunlu olduğunu açıklıyorlardı.

IMF ile görüşmeler Ağustos ayı sonunda tekrar yapıldı. Türkiye halkının kaderini tayin etmede büyük rol oynayan IMF ikinci dilim krediyi vermek için bu sefer de işçi ücretlerinin dondurulmasını ve akaryakıtta zam yapılmasını şart koştu. Bu şartlar derhal yerine getirildi. IMF'nin talimatı uyarınca bildiğimiz gibi Ecevit hükümeti ile 1976 yılı geçim seviyesinde donduran "Top-

Devamı 10. sayfada

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULAMAZ!

8 MART ANILDI

Bilindiği gibi 8 Mart 1910 da sosyalist kadınlar 2. konferansında Alman devrimcisi Klara Zetkin 8 Mart'ın uluslar arası kadınlar günü olmasını önerdi ve bu öneri konferansta kabul edildi.

Bizler 8 Mart uluslar arası kadınlar gününü seminer yeri bulamayışımızdan dolayı 25 Mart 1979 Pazar günü değerlendirdik.

Seminerde ilkel kömünal toplumda, köleci toplumda, feodal toplumda, kapitalist toplumda ve sosyalist toplumda kadının yeri anlatıldı.

Hatalarımız seminerden önce daha iyi bir propoganda yapıp daha fazla emekçinin seminere katılmasını sağlayabilirdik.

Seminer yazısı daha iyi incelenip daha basit bir dille kitleye aktarılabilirdi ama genede ilk girişim olması yönünde seminer olumlu oldu.

Seminere 70 in üzerinde erkek ve kadın emekçi katıldı. Seminerin bitiminden sonra tartışma açıldı, emekçi kadınlar kendi kurtuluşlarının ancak demokratik halk devrimi ile mümkün olacağını; Demokratik halk devrimine ise kadınların devrime bir fiil katılmasıyla mümkün olacağını vurguladı.

Kiel'den bir grup ATİF ATÖF sempatanları

"BULGUR AŞI YAĞSIZ TEZEK DUMANINDA GÖZ GÖZÜ GÖRMEZ. BEBELER ÖLÜR BITLENMEYE BİLE VAKİT BULMADAN"

KİMDEN NEYİN EKSİK SENİN
DİYE BİR SORSANA BACI
SANA EKSİK DİYENLERİN
DERSİNİ VERSENE BACI

BACI BACI BİZİM BACI
YETMEZMİ ÇEKTIĞİN ACI

AĞLIYORSUN İÇİN İÇİN
BİLMİYORUM ACAP NİÇİN
KADIN OLMAK MIDIR SUÇUN
DİYE BİR SORSANA BACIM

EMEKÇİNİN BİKMEZ AZMI
KURACAYIZ SOSYALİZMİ
SENDE YARGILA FAŞİZMİ
KALEMİ KIRSANA BACI

BACI BACI BİZİM BACI
YETMEZMİ ÇEKTIĞİN ACI

EMEKÇİ.

"8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNDE"
RUSSELBİM'DE OKUNAN KONFERANS YAZISINI
YAYINLIYORUZ

KARDEŞLER, ANALAR, BACILAR,

Her ne kadar bugünkü toplantıya katılanların yarısını kadınlar teşkil etmese bile, biz emekçi kadınlar halkın yarısını teşkil ederiz. Mao Zedung'un deyişi ile "Kadınlar gökyüzünün yarısıdır". Hangi ülkede olursa olsun emperyalizme ve feodalizme karşı mücadelenin halkın yarısı tarafından yürütülmesi düşünülebilir mi? Gerçekten böyle bir durumda halk devriminden söz etmek mümkün müdür? Elbetteki mümkün değildir. Bugüne kadarki devrimlerin ispatladığı; Kadınlar katılmadan devrim zaferle sonuçlanamaz ve hatta geniş çaptaki bir devrimci mücadele bile mümkün olamaz. Aynı şekilde devrim olmadan da kadınların kurtuluşu mümkün olamaz. Yukarıda belirttiğimiz cümlelerle bizler hedefimizi ve bu hedefe varmak için izleyeceğimiz yolu belirlemiş oluyoruz.

Bizler bugün burada uluslar arası kadınlar gününü anmak için toplanmış bulunuyoruz. Bugünkü mesele yalnızca kadınların özel ve kişisel meseleleri değildir. Bugünkü mesele aynı zamanda tüm ülkelerin emekçi kadınlarında meselesidir. Bunu böyle vurgulamak özellikle önemlidir. Kadın hareketleri dünya çapında iki bölüme ayrılmıştır. Burjuva-Feminist ve Proleter Devrimci kadın hareketleri. Proleter kadın hareketi kadınların özel meselelerine eğilmekte ve bu meselelerin çözümünü devrim tabii kılmaktadır. Burjuva kadın hareketleri ise kadınları sınıf mücadelesinden ala koymaktadır. Bunlar mücadeleyi yalnızca kişisel sorunları çözmeye sınırlamaktadır. Proleteryanın kadınların meselesine eğilmesiyle, burjuvazinin kadınların meselesine eğilmesiyle taban tabana zıttır. Burjuva toplumuna onun ekonomisine ve devletine bakış açısı farklı farklıdır. Kadınların kurtuluşu birkaç reformla mı olacak yoksa devrimle mi? Bu sorunun çözümüne yaklaşımda burjuvazinin tavrı ile proleteryanın tavrı birbirinden ayrılır. Burjuva kadın hareketi mücadelesini erkeğin, ailede devlette ve toplumdaki imtiyazlarına karşı mücadele ile sınırlamaktadır. Ve sınıf köleliğine karşı mücadeleden vazgeçmektedir. Onlar sınıf mücadelesini tali bir mesele olarak ele almakta hatta yanlış bulmaktadır. Temel taleplerini burjuva toplumunun sınırları içinde ele almaktadırlar.

Bunun ne kadar gerici olduğunu aşağıdaki örnekte görmekteyiz. Amerikalı burjuva kadın hakları savunucusu (S.Frestone)'na göre her iki dünya savaşında iyi bir şeydi. Baş rakipleri erkekler cepheye oldukları için en sonda kalan kadınlar devletteki ekonomideki önemli yerleri (mevkileri) ele geçirdiler. Fakat bilinmesi gereken bir şey var, burjuva devleti kapitalist ekonomi ile geniş emekçi yığınlarını sömürmekte ve baskı altına almaktadır. Bu sömürüye erkeklerde kadınlar gibi maruz kalmaktadırlar. Çok sayıda kadının çocuklarını doyuramamak için fabrikalarda bomba yapımına katılmaları meselesi Amerikalı burjuva kadın haklarını savunucusunu hiç rahatsız etmiyordu.

Bugün burjuva-feminist kadın hareketi, toplantılarına, derneklerine ve kitap evlerine erkekleri almayarak erkek düşmanlığını dile getiriyorlar. Bunun karşı devrimci bir tavır olduğunu şunla daha iyi anlıyoruz: Feminist kadınlara göre Demirel'in karısı, Schmidt'in karısı, Amerika başkanı Carter'in karısı onların kardeşleridir. Bunlar feminist kadınların toplantılarına derneklerine, kitap evlerine girebilirler fakat İbrahim Kaypakkaya gibi bir devrimciye kapıları kapalıdır. Biz emekçi kadınlar İbrahim Kaypakkaya'ya Demirel'in, Schimid'in, Carter'in karısından milyon kere daha fazla yakınızdır.

Proleter devrimci kadınlar kapitalizmin ve feodalizmin bazı sivrilmiş taraflarına karşı mücadele ile yetinmezler. Mesela: Kadınlar işyerlerinde eşit ücret ödenmemesi gibi gerek ailede, gerekse işyerindeki kadınların erkeklerle nazaran iki misli daha fazla baskı altında tutulmaları kadınlar için kötü eğitim ve kötü meslek şansına genelevlerine ve ırza geçmeye karşı gelme gibi. Bizler bunlarla yetinmeyiz eğer bizlerde erkek işçiler köylüler ve diğer emekçiler gibi baskı altında bulunuyor ve sömürülüyorsa; Bizler biraz daha sömürmek ve baskı altında bulunmak için değil sömürünün ve baskının kökten kaldırılmasını istiyoruz. Bunun için bizlerin birinci plandaki mücadelesi, emperyalizmin ve feodalizmi yıkmak için yürütülen sınıf mücadelesidir.

8 Mart Uluslar arası kadınlar gününün kurucusu ve proleter kadın hareketinin öncüsü savaşıcı olan Clara Zetkin bundan elli yıl önce proleter devrimci kadın hareketinin ilkelerini açık olarak şu şekilde formüle etti; "Cinsiyet ayırımı yapmadan proletaryanın ortak örgütlenmesi ve ortak mücadele etmesi bizlerin yapmak istediği hedefin tanınması için zorunludur. Kadın erkek eşitliğinin tanınması ve aynı zamanda kadınlarında sınıf mücadelesinde erkeklerle omuz omuza mücadele etmelidirler. Bu burjuva kadın hareketine karşı uluslar arası devrimci kadın hareketinin ilkesidir. Bizlerin gerçek kurtuluşu sosyalist toplumda olacaktır."

Proleter devrimci kadın hareketi kadınların örgütlenmesine ve eğitimine özel bir önem vermesinin nedeni, kadının tarih sel durumunda ve toplumsal yerindedir. Emperyalizmin hakim olduğu yerlerde emekçi kadınlar erkeklerden daha kötü ezilmek ve sömürülmektedir. Kadınların köleliği erkek işçi ve köylülerden daha fazladır. Türkiye gibi yarı feodal, yarı sömürge ülkelerde kadınlar özellikle köylük alanlar da eve bağlanmışlardır. Kadınlar yalnızca büyük toprak ağasının kölesi değil aynı zamanda babasının daha sonra kocasının ve kayınvaldesinin de kölesidir. Kadınların evlenecekleri erkeği seçme hakkı yoktur. Kızın kiminle evleneceği babası tarafından belirlenir. Baba kızının evleneceği erkeğin ailesine başlık parası karşılığı satar. Erkekler konuştuğu zaman kadınların susması gerekmektedir. Kadın kocasının izni olmadan evden dışarıya gidemez. Erkek karısını istediği gibi döğebilir ve hatta dışarı atabilir. Fakat kadın kocasını terketmeye izinli değildir. Yarı sömürge yarı feodal ülkelerde okuma yazma bilmeme oranı çok fazladır. Kadınların okuma yazma bilme oranı erkeklerle nazaran çok daha düşüktür. Kadınların bu şekilde horlanıp baskı altında bulunması islam dininde şu şekilde ifade edilmektedir. Erkekler dualarında şunu söylemektedirler, "Allahım beni bir kadın değilde erkek olarak yarattığından sana şükürler olsun" Kadınlar ise dualarında şunu söylemektedirler "Allahım beni bir hayvan olarak değilde bir kadın olarak yarattığın için sana şükürler olsun"

Devami 11. sayfada

MHP-ÜGD-MİT-KONTRGERİLLA GİBİ FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

YURTDIŞINDAKİ FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR

BATI BERLİN

"Kültür ve Ülkü Dernekleri" adı altında yurtdışında faaliyetlerini sürdüren, Amerikan emperyalizminin vurucu gücü MHP, Türkiye devrimci, demokrat işçi ve öğrencilere karşı giriştikleri saldırılarını son dönemde daha da yoğunlaştırdılar. Faşistler, bildiri dağıtan yurtseverlere taş, sopa ve zincirlerle saldırıyor, demokratik, anti-faşist, kendilerinden olmayan derneklerin camlarını kırıyor, dernekleri kurşunluyorlar.

Türkiye'de çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın gelişen demokratik halk devrimi mücadelesini bastırmak; Egevit hükümetinin iktidar alternatifi olmadığını, istikrarı sağlayıp, komprador patron-ağa devletini koruyamayacağını ve bu işi ancak kendisinin yapacağını ispatlamak için diğer Amerikancı partilerin ve resmi cinayet şebekeleri MİT-KONTR-GERİLLA'nın desteğiyle başlattıkları faşist katliamları yurtdışında da sürdürmek isteyen faşistler :

24.3.1979 Cumartesi Neukölln--karlMarx str de bildiri dağıtan devrimcilere zincir ve sopalarla saldırdılar.

Şubat ayı içerisinde cebinden anti-faşist bir geceye çağrı bildirisi çıktı diye Veddung'te bir lokalde bir ilericiyi dövdüler.

30 Mart 1979 Cuma günü 0,35 de B.Berlin'de devrimcilerle karşı ilk silahlı saldırıyı gerçekleştirdiler.

Gece yarısı 0,35 de ışıkları söndürülmüş sarı renkli Ford Capri marka bir arabadan ATİF üyesi Türkiye İşçileri Derneği'nde ATİF'in aylık yayın organı MÜCADELE gazetesini paketleyen 7 devrimci işçiye dört el ateş edildi.

Derneğimiz TİD'e karşı girişilen bu saldırıyı, Berlin Kültür ve Dayanışma Derneğine karşı girişilen saldırı izledi. Bu derneğe de yine gece yarısı 7 el ateş edildi.

Daha sonra halk üzerinde zulüm ve sömürün uygulayıcısı CHP'nin paralelindeki "HDF"nin B.Berlin'deki şubesinin camları kırıldı. Daha sonra, B.Berlin Emekçiler Birliği, kundaklanarak, benzin dökülüp yakılmak istendi.

Bu saldırılardan sonra, derneğimiz faşist saldırıları protesto etmek için B. Berlin'deki demokratik teşkilatlara MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA'yı hedefleyen bir ortak eylem yapma önerisi götürdü.

Öneri Türkiye Öğrenciler Derneği B. Berlin(ATÖF üyesi), Türkiye İşçi Gençlik Birliği, B. Berlin Emekçiler Birliği, Türkiye Demokratik Halk Derneği, Berlin Kültür ve Dayanışma Derneği, Devrimci Halkın Birliği, Partizan, Arbeiter Kampf ve anti-faşist Front tarafından kabul edildi. Hemen yapılacak eylemin ne olacağı konuları tartışıldı ve yürüyüş yapılması kararlaştırıldı.

10 bin tane Almanca ve Türkçe bildiri çıkartıldı ve ortak olarak aktif bir şekilde pazarlarda, fabrika önlerinde dağıtıldı.

Yürüyüş 21.4.1979 Cumartesi günü saat 12.30 da 500 kişinin katılımıyla başladı. Daha sonra çevrede işçilerin katılımıyla 600 kişilik bir kitleyle yürüyüş hiç bir faşist provakasyona yer vermeden olaysız bir şekilde sona erdi. Yürüyüşün sonunda bir miting yapıldı. Almanca ve Türkçe okunan ortak miting konuşmasından sonra kitle hiçbir olaya yer vermeden dağıldı.

B. Berlin'deki tüm demokratik kuruluşların birleşmeleri ve MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA'yı ortak olarak teşhir etmeleri açısından çok olumlu oldu.

Aşağıda miting'de yapılan konuşmadan bölümler sunuyoruz :

"...İşçiler, Kardeşler, Bacılar..."

Faşistler, sokak ortasında devrimcileri kurşunlayarak, kitle katliamları düzenleyerek, işçilerin ve tüm emekçilerin özlemini duyduğu baskısız ve sömürsüz düzen için verilen mücadeleyi önleyebileceklerini sanıyorlar. Onlar şiddetle yanılmaktadırlar... Nerede Görülmüştür ki, faşist cinayetler, kanlı kitle katliamları, zindan cezaları, idam sehpaları... Baskı ve sömürüye karşı mücadeleyi durdurabilsin. Hiç bir yerde! Faşistler şunu iyice bilsinler ki, onların camlarımızı kırmaları, derneklerimizi kurşunlamaları, mücadele azmimizi bir nebze bile olsa geriletmemektedir. Faşist saldırılar, hiçbir zaman baskı ve sömürüye karşı mücadelemizi durduramayacaktır.

Yüzüne 'demokrasi' maskesi geçiren CHP, muhalefette iken "demokrasiden yana faşizme karşı olduğu ve faşistlerin köklerini kurutacağı" palavralarıyla emekçi kitleleri avutmaya çalışıyordu. Bugün artık CHP'nin yüzüne geçirdiği 'demokrasiden yana ve faşizme karşı olma' maskesi düşmüştür.

"...İşçiler, Kardeşler, Bacılar..."

Faşist saldırılara dur demek istiyorsak B. Berlin sokaklarında devrimcilerin, anti-faşistlerin kurşunlanmasını istemiyoruz... faşist katillerle karşı mücadelede bir olmak zorundayız. Birlikte faşizme ve faşist canilerin buradaki saldırılarına karşı mücadele etmek zorundayız. Bizlerin kurtuluşu şu veya bu hakim sınıf partisinin elinden olmayacaktır. Bizleri kurtaracak olan tek güç, bizim örgütlü gücümüzdür. Şimdiye kadar bizleri aldatan, bizler üzerinde baskı ve sömürün sürmesini sağlayan partilerin umudu olamaz. Bizlerin umudu, işçilerin, emekçilerin örgütlü gücüdür. Birleşelim... Birlikte mücadele edelim. Şusloganları hep birlikte haykıralım.

- MHP-ÜGD KAPATILMALI; MİT-KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR!
- YURTDIŞINDAKİ FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR!
- FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!
- YAŞASIN ANTI-FAŞİST EYLEM BİRLİĞİ!

ÖZÜR

Değerli okuyucularımız, yazılarınızın fazlasıyla olduğundan dolayı dernek haberleri sayfasını çıkartamadık. Yazı gönderdiğiniz için teşekkür eder yayınlamadığımız için özür dileriz.

MÜCADELE

www.partizanarsiv.net

Berlindeki MHP'li faşistler

FAŞİST SALDIRI

FAŞİSTLERİN ATIF ÜYESİ TÜRKİYE İŞÇİLERİ DERNEĞİNE SALDIRISINDAN SONRA BASINA YAPILAN AÇIKLAMAYI YAYINLIYORUZ

YURTDIŞINDAKİ FAŞİST SALDIRILAR, HALKIMIZIN "Halk Demokrasi ve Bağımsızlık" uğruna verdiği Mücadeleyi buradan da desteklememizi engelleyemez.

İşçiler, Emekçiler, Kardeşler ...

30 Mart 1979 Cuma günü saat 0,35'de dernek binamıza faşistler silahlı saldırı düzenlediler.

Üyesi bulunduğumuz ATİF'in aylık gazetesi MÜCADELE'nin paketlemesini yaparken dernek binasının önünde Ford Capri marka bir arabadan gazete paketlemesi yapan 7 arkadaşımızın üzerine ateş açıldı. 7,65 çapında bir silahla ateş açan faşist saldırganlar, ışıkları sönmüş vaziyette olan arabalarıyla derhal olay yerinden uzaklaştılar.

MHP ve ÜGD'li faşist katiller, son zamanlarda B. Berlin'de devrimcilere karşı sopa, zincirli ve hatta silahlı saldırıya geçmiş bulunuyorlar.

Bunlar aynen Türkiye'de olduğu gibi burada da tek tek devrimcileri öldürmeyle başlattıkları saldırılarını kitle katliamlarına vardırmanın planları içerisinde.

Bu faşistler son ay içinde yalnızca B. Berlin'de bir çok derneklerin camlarını kırmış, ATİF üyesi Türkiye İşçileri Derneğini ve Berlin Kültür ve Dayanışma Derneğini kurşunlamışlardır. Ayrıca MSP'lilere bizzat önderlik ederek onları bildiri dağıtan devrimcilere saldırmışlardır.

Bu saldırılar hemen burjuva basınına aksettirildi. B. Alman emperyalistlerinin denetiminde olan burjuva basınında olay "Türkler arasında basit bir kavga" gibi yansıtılmaya çalışıldı, olay "dernek Başkanının dükkânına saldırı" şeklinde verildi.

Biz Türkiye İşçileri Derneği olarak hemen 5 Nisan 1979 da bir basın toplantısı yaptık ve olayın faşistler tarafından yapıldığını, hedef olarak bizim seçilmemizin; faşist MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA'ya karşı yoğun bir mücadele yürütmemiz olduğunu belirttik.

Arkadaşlar, Son zamanlarda özellikle MHP ve ÜGD'li faşistler B. Almanya ve B. Berlin'e akın ettikleri ve iltica etmek için B. Alman makamlarına başvurdukları hepimizce malumdur.

Eğer bu faşistlere, devrimcileri katletme, halka özgünca saldırma imkanını vermemek istiyorsak, tümümüzün görevi bu faşist

canilerin B. Almanya ve B. Berlin'de örgütlenmelerine imkan vermemek ve onları kamuoyuna teşhir etmektir.

- YURTDIŞINDAKİ TÜM FAŞİST YUVALAR KAPATILMALIDIR!
- MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR!
- FAŞİZME ÖLÜM, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Türkiye İşçileri Derneği

ŞEHİTLERİMİ

MUSTAFA SUPHİ ETEM NEJAT

HAYALİ GÖNLÜMDE YADIGAR KALAN
BİR YANIM DERYADA ÇALKALANIR
ONBEŞ YOLDAŞ İLE BOĞULUP ÖLEN
BİR YANIM DERYADA ÇALKALANIR ŞİMDİ

N. HİKMET

Her sene Mayıs ayında olduğu gibi, bu se ne de devrim yolunda vuruşarak toprağa düşen şehitlerimizi anıyoruz.

Devrim şehitlerini anmak; matem tutup ağlamak, yas tutup dövünmek değildir.

Devrimciler devrim yolunda şehit düşen devrimcileri, devrimci inanç ve azimlerini pekiştirmek, onların mücadelelerinden öğrenmek, dersler çıkarmak için anarlar. Anmalıdırlar da. Devrimciler devrim şehitlerinin hayatını ve ne için mücadele ettiklerini geniş emekçi halk kitlelerine anlatmalı ne uğruna mücadele ettiğini kitlelere kavratmalıdırlar.

Devrim şehitlerini anmak, kavga bitmedi demektir. Devrim şehitlerini anmak kavgayı onların bıraktığı yerden devam etmek demektir. Onları anmak demek; onların bıraktığı mücadele bayrağını daha da yücelere kaldırmak demektir.

Tarih, ezen ve ezilenlerin süregelen mücadelesinin tarihi olmuştur. Tarih boyunca ezenle ezilen bir ölüm kalım mücadelesi vermişlerdir. Her yeni doğup, gelişen sınıf, eskiyi yıkmış, yeni çağa damgasını vurmuştur.

Tarih boyunca ezenler, yeni büyüyüp gelişen çağın tekerliğini ileri döndürmek isteyen sınıfın mücadelesini daima barut ve kanla bastırmış; çağın tekerliğini durdurmak geri çevirmek istemiştir. Fakat dönüp tarihe baktığımızda, bu tekerleği durdurmaya hiç bir sınıfın gücü yetmemiştir. İşte bundan dolayı ülkemizde de emekçi halkımızın, emperyalizme uşaklık eden komprador patron-ağaların kokmuş faşist düzenine karşı vermiş olduğu demokratik halk devrimi mücadelesinde er-geç mutlaka başarıya ulaşacaktır. İşte bu uğurda mücadele eden, dövüşerek toprağa düşen şehitlerimizi kalbimize gömüyor, onları anıyoruz.

Türkiye proleteryesi ilk şehitlerini bundan 58 yıl önce 29 Ocak 1921 de verdi. TKP (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ) kurucusu Mustafa Suphi ve 14 yoldaşı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir bölümünün temsilcisi Kemalistler tarafından hunharca katledildi. Karadeniz'in karanlık sularında boğuldular.

Arkadaşlar...

Ülkemizde sınıf mücadelesi özellikle 1960 ların sonlarına doğru bir gelişme gösterir. Emekçi halkın mücadeleleri sonucu komprador patron-ağa devletinden bir takım kırıntılar koparır.

1960 larda elde edilen "demokrasi" kırıntılarının sonra; ML klasikler az da olsa Türkçeye çevrilmesiyle, yavaş da olsa mücadele yönteminde bir değişim olur. Devrimci hareket ekonomik mücadeleyi, iktidar mücadelesinden ayrı ele alamayacağını görür.

Gelişen mücadele, emperyalizmin uşağı komprador patron-ağaları rahatsız eder. Halkın mücadeleleri sonucu elde etmiş olduğu hakları elinden almak için baskı, zulüm, faşist terör gittikçe yoğunlaşır. Zam, zulüm, sömürü emperyalistlerin talanı her geçen gün daha da artar. Bir yanda emperyalistler ve onların uşakları komprador patron ağaların sömürü düzeni. Diğer yanda bu sömürü düzenine karşı mücadele eden emekçi halkımız. Bu mücadelenin en önünde ilerici devrimci gençlik yer alıyordu. Ekono-

mik talepler uğruna atılan şiarlar, 1968'de 6. Filo'ya karşı mücadelede "kahrolsun emperyalizm", "faşizme ölüm", "bağımsız Türkiye" şiarlarına dönüştü. Ardından, 1969 "Kanlı Pazar" ardından 15-16 Haziran şanlı işçi direnişi yüz binler sokağa dökülür. Bu olaylar emperyalizmin uşakları komprador patron-ağaların yüreğini hoplatır. Hakim sınıflar gelişen mücadeleyi bastırmak için azgınca saldırdılar. 1968 den 12 Mart 1971 e kadar 50 inin üzerinde devrimciyi, ilericiyi katlettiler.

Hakim sınıflar içine düştükleri bunalımdan çıkmak, gelişen devrimci hareketi bastırmak için 12 Mart askeri faşist darbe yaptı. 12 Mart'ta faşist terör yoğunlaştı. Hakim sınıflar emperyalist efendilerine yaranmak için ülke talan ettiriliyor, emekçi halka kan kusturuluyor, sömürü yoğunlaşıyordu. Devrimciler köşebaşlarında, dağlarda kurşunlanıyor, işkencelerde öldürülüyor, intihar süsü veriliyordu. Kürt ulusu ve diğer milli azınlıklar üzerinde milli baskı katmerleşiyor, yakalanan Kürt devrimcileri sınırlarda kurşunlanarak kaçakçı süsü veriliyordu.

Hakim sınıfların Amerikancı kanadının partileri AP-MHP-CGP gibi faşist partiler, faşist generallere daha fazla daha fazla diye alkış tutuyor. Emekçi halkın ise, Amerikancı faşistlere karşı nefreti, kini artırıyordu. İşte bu nefreti kendi çıkarları doğrultusunda kanalize etmek için özde faşizme karşı olmayan, faşist Ecevit, sözde 12 Mart Muhtırasına 'karşı' çıktı.

İşte bir yanda emperyalistler ve onların uşakları hakim sınıflar, diğer yanda bu faşist baskı ve zulme karşı çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı vardı. Bu mücadele cephesinin en ön saflarında yetersiz de olsa örgütlenmenin bilincine

YUSUF ASLAN HUSEYİN İNAN DENİZ GEZMİS

6 MAYIS 1972

DAR AĞACI, DARAĞACI
YIKAR SENİ HALKIN GÜCÜ
İÇİMİZDE ÖFKE ACI
DENİZ, YUSUF, HÜSEYİNİM

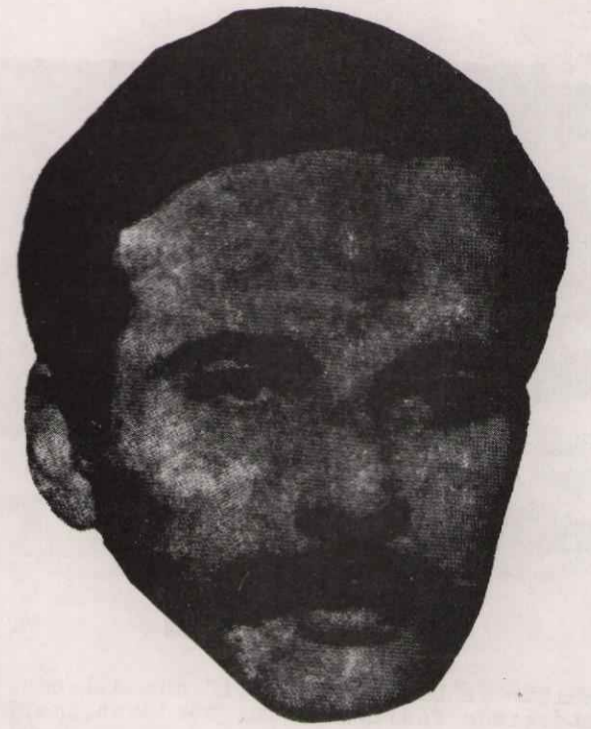
EMEKÇİ

varmış, çeşitli örgütlerde birleşmiş devrimciler vardı. Devrimciler, emperyalizmin ve onların uşaklarının düzenine, Kürt milleti ve milli azınlıklara yapılan milli baskıya karşı geliyor; bağımsız ve demokratik bir Türkiye için mücadele ediyorlardı. İşte 12 Mart'a böyle girdik. 12 Mart'ta baskı, faşist terör yoğunlaştı. 12 Mart'ta ülkesini, halkını seven; düşünen yazan-çizenler zindanlara dolduruldu. 12 Mart'ta devrimciler kurşunlandı, idam edildi, işkence tezgahlarında öldürüldü.

Deniz, Yusuf, Hüseyin, idam sehpalarına ayakları bile titremeden dimdik gittiler. İbrahim, "Biz Komünistler" diye başlıyor, işkencecilere, yoldaşları ve örgütü hakkında bilgi vermeyerek işkencecileri öldürdüyordu. İşkenceci katiller İbrahim'in yenilmez iradesi karşısında yenildi onu parça parça keserek öldürdüler.

İşte Mahir ve yoldaşları Kızıldere'de "Biz ölmeye geldik. Teslim olmaya değil" Komprador patron-ağa devletinin faşist ordusu tarafından Kızıldere'de katledildiler.

12 Mart'ta Deniz, Yusuf, Hüseyin, İbrahim Mahir gibi devrimciler idam sehpalarında, işkencehanelerde, Kızıldere'de direnirken, devrimci hareket içinde dönenler, dönemler

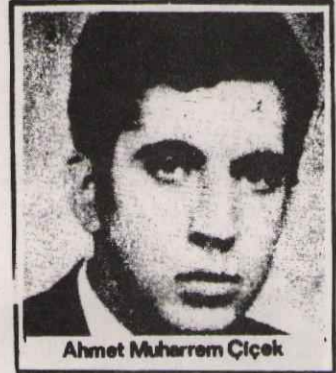

MAHIR CAYAN 30 MART 1972

KURŞUNLANDILAR ARD ARDA
DÖKÜLEN KAN KALMAZ YERDE
YAŞIYORLAR YÜREKLERDE
MAHIR İLE YOLDAŞLARI

EMEKÇİ

hainler de oldu. Poliste çözülenler çıktı. İşte bunlardan TIKP 'Aydınlık' Başkanı Doğu Perinçek, Halil Berktaş gibi hainler 100 arkadaşının ve daha bir çok devrimcinin isimlerini görevlerini poliste açıkladı. 100 lerce devrimciyi, ilericiyi MIT'e Kontr-gerilla'ya gammazlattılar. İşte Doğu Perinçek, Halil Berktaşların yeri devrimcilerin yanı değildir. Bu Türkiye devrimci hareketinin yüzkaralarının yeri, Demirellerin, Türkeşlerin, Erbakanların, Ecevitlerin yanındır. Türkiye devrimci hareketi bu hainleri lanetlerken, devrim şehitlerini anmakta, onların mücadelesinden dersler çıkarmaktadır. İşte biz idam sehpalarında "yaşasın Türkiye halkının bağımsızlık mücadelesi" diyen Deniz'i, "Bayrağı bu ana kadar şerefimle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türkiye halkına emanet ediyorum" diyen Hüseyin'i, "Ben halkın mutluluğu ve bağımsızlığı için bir kere ölüyorum. Sizler bizi asanlar, şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz. Biz halkımıza hizmet ediyoruz. Sizler Amerika'ya hizmet ediyorsunuz, Yaşasın devrimciler, kahrolsun faşizm" diyen Yusuf'u, Kızıldere'de faşist namluların gölgesinde "Biz buraya ölmeye geldik, teslim olmaya değil" diyen Mahir'leri. Nazi işkencehanelerinde direnen büyük "omünist Dimitrov" gibi "Biz komünistler düşüncelerimizi söylemekten korkmayız. Fakat örgütsel bağlarımız hakkında asla bilgi vermeyiz" diyen

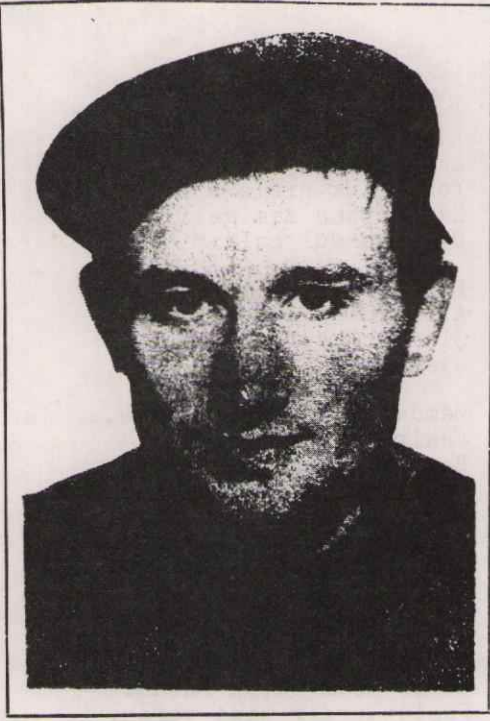
19 MART 1973

KURŞUN SIKTILAR ÖLMEDİ
CANINI VERDİ DÖNMEDİ
SİLAHIN KIRDI VERMEDİ
AHMET MUHARREM ÇİÇEKİN

G.ŞAHİN

ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLE

ANLIYORUZ!

İBRAHİM KAYPAKKAYA
1949 - 1973

İBO BİZE YOL GÖSTERDİ
HALK İÇİN CANINI VERDİ
ÖLDÜ AMA YENİLMEDİ
YÜRÜYÜRÜZ, YÜRÜYÜRÜZ
İKTİDARA YÜRÜYÜRÜZ
İBRAHİM, İBRAHİM

G.ŞAHİN

Ibrahim'i ölümlerinin yıldönümünde saygıyla anıyoruz.

İşte biz devrimciler, faşist komprador patron-ağa devletinin baskısına, zulmüne karşı mücadelede şehit düşmüş devrimcileri anıyoruz. Onların bıraktığı devrimin şanlı bayrağını daha da yücelerde dalgalandırmak, yenilgilerinden dersler çıkartmak için anıyoruz.

ALİ HAYDAR YILDIZ
24 OCAK 1973

HAYKIRIR SESİNDE HALKININ SESİ
HALK SEVGİSİ DOLU İDİ GÖĞÜS KAFESİ
KARANLIKTAKİ HALKIN BİR MEŞALESİ
PİRİL PİRİL YANAR ALİ HAYDARIM

EMEĞİ

Arkadaşlar,

12 Mart muhtırası Türkiye halkı üzerinde faşist diktatörlüktü. 12 Mart faşizmi, dünya kamuoyu ve Türkiye halkı gözünde tecrit oldu. Hakim sınıflar, faşist diktatörlüklerine demokrasi maskesi geçirmek için, 1973 Ekiminde erken seçime gittiler. Seçimlerde hiç bir parti çoğunluğu sağlayamadı. CHP-MSP koalisyon hükümeti kuruldu. Bu hükümet 7 aylık ayakta kalabildi. 7 aylık 1. Ecevit hükümeti Türkiye halkı üzerinde zam, zulüm, işkence oldu. Seçimlerde vad ettiklerinin aksine, baskı, zulüm daha da yoğunlaştı. 7 ay sonra yıkılan 1. Ecevit hükümeti yerini kurulan 1. MC AP-MHP-MSP-CGP'den oluştu. Daha sonra seçimlere gidildi. Seçimlerden sonra; kurulan

2. MC hükümeti baskı ve terörü daha da yoğunlaştırdı. MHP devlet kademelerine yerleşti. MHP-ÜGD gibi sivil MIT-KONTR-GERİLLA gibi resmi faşist cinayet şebekeleri katliamlarını yoğunlaştırdı. Devrimci, ilerici, demokratlar kurşunlandı. 1 Mayıs marşesi kana boyandı, çocuklar, kadınlar kurşunlandı. 1 Mayıs halkı yiğitçe direndi. Yüzlerce yaralı, 11 şehit verdi.

1 MAYIS 1977 de MIT-KONTR-GERİLLA-MHP
1 MAYIS'ı kana boyadılar. Onlarca, öldü. Yüzlercesi ağır yaralandı.

M. ZEKİ ŞERİT 25 KASIM 1977

BEYNİMİZDE BİLİNCİTİR O
BİLEĞİMİZDE GÜÇTÜR O
YÜREKTE CESARETTİR O
ÖLMEZ ŞEBEKİ ŞERİT ÖLMEZ

G. ŞAHİN

Zeki Şeritler, Cemiller, Gökhanlar gibi yiğit devrimciler bu dönemde işkencelerde katledildi. Türkiye halkı bunun hesabını er-geç soracaktır.

Daha sonra bildiğimiz gibi CHP ağırlıklı Ecevit hükümeti kuruldu. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra, faşist terör en üst noktaya ulaştı. MHP-ÜGD-MIT-KONTR-GERİLLA'nın kitle katliamları olanca hızıyla devam etti. Bu faşist yuvalar kitle katliamlarını Şivas, Malatya, Elazığ ve en son da K. Maras'ta sahneladılar. K. Maras'ta yüzlerce kişi katledildi. Ülkücü komandolar devrimcileri saldılar. İlerici azgınlara sürdürüyorlar. İskandinav faşistler, silahları, paraları MHP'den aldığını, kimin vuracağını MHP'nin tayin ettiğini açıkça söylemektedirler. Fakat Ecevit hükümeti, MHP-ÜGD-MIT-KONTR-GERİLLA gibi faşist cinayet şebekelerinin katliamlarını desteklediğini bir kez daha gösterdi. Fakat bunun yanı sıra ecevit, devrimci, ilerici

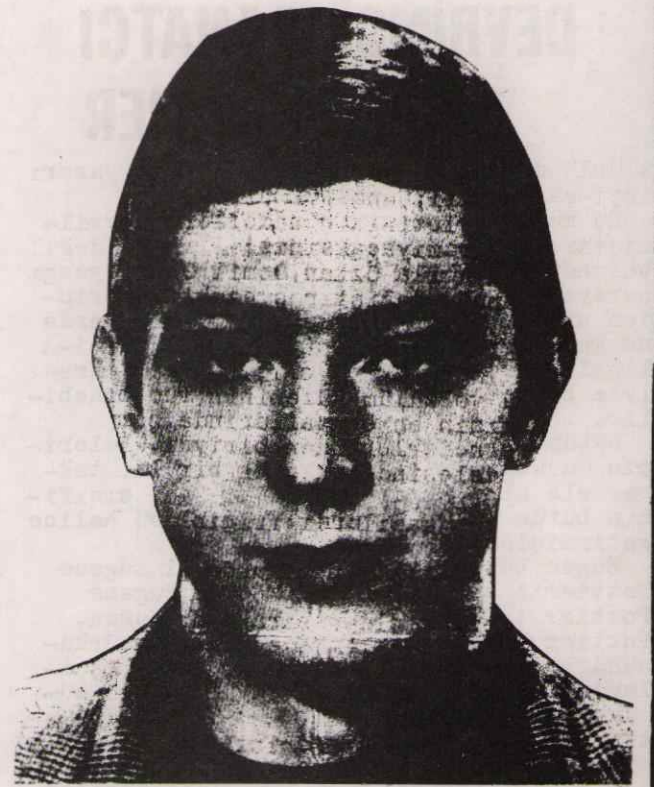

SELAHATTİN DOĞAN

KIZILBAYRAK DALGALANACAK DAĞDA
HESABI SORULACAK PATRON, AĞA'DAN
SEN ÖLÜMSÜZ ŞEHİTSİN BU KERVANDA
SELAM SANA SELAHATTİN YOLDAŞ .

K. İNAN

derneklerin kapısına kilit asmakta, bu derneklerin varlığına tahammül edememektedir. Devrimci basın üzerindeki baskıyı daha da yoğunlaştırmaktadır. Muhalefette iken işkenceye karşı olduğunu söyleyen Ecevit, daha dün ayağından yaralı olarak ele geçen Selahattin Doğan'ı işkenceye katletti.

CEMİL OKA 27 HAZİRAN 1977

PATRON AĞA VURUR ÖLÜRÜM ANCAK
BEN ÖLSEMDE KAVGA HİÇ DURMAYACAK
DÜŞTÜĞÜ TOPRAĞA KIZIL BİR BAYRAK
KENDİ ELİ İLE DİKTİ YOLDAŞIM
CEMİL YOLDAŞIM
HALK SAVAŞÇISI
ÖLÜMSÜZ GERİLLAM

G. ŞAHİN

Dün sıkıyönetime karşı Ecevit, bugün sıkıyönetimi uygulamaktadır.

Kısacası; Ecevit hükümeti, devalüasyon, zam, işsizlik, zulüm, işkence demektir. Türkiye halkının kurtuluşu şu veya bu hakim sınıf partisi ile değil, ancak kendi örgütlü gücüyle gerçekleşecektir.

Arkadaşlar,

Denizlerin, Yusufkların, Hüseyinlerin, Gökhanların, İbrahim katilleri, Zekilerin, Haydarların, Cemiller katili komprador patron-ağa devletidir. Onlar bu sömürü ve zulüm düzenine karşı savaşta şehit düştüler.

Onları ölümlerinin yıldönümünde anıyoruz ve de anacağız. Bu şehitler bizindir. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının şehitleridir. Şehitlerimizin mücadelelerinden dersler çıkaracağız.

Yenilerle yenileyeceğiz.

ONLAR UNUTULMADI, UNUTULMAYACAKLAR...

ONLAR DÖVÜŞEREK ÖLDÜLER, GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER...

A. İŞİK

SELAM OLSUN

SELAM OLSUN SELAM OLSUN
NURHAK SANA SELAM OLSUN
KIZILDERE DAR AĞACI
YOLDAŞ SANA SELAM OLSUN

VARTİNİKTE KAN AKIYOR
GERİLLALAR DİRENİYOR
BİR ŞEHİT DAHA ALARAK
DEVİRİM KERVANI YÜRÜYÜR

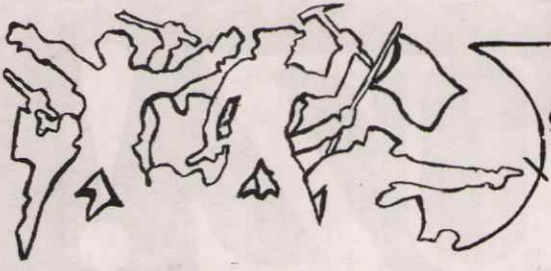
DİYARBEKİR DİYARBEKİR
İŞKENCELER FALAKALAR
KAVGA BAŞLAR ZİNDANDA
HAYDİ YOLDAŞ KALK AYTAĞA

KAVGA BİZİM KAVGAMIZDIR
ZULME SÖMÜRÜYE KARŞI
KESSELERDE HER YANINI
VERMEZ YOLDAŞIM KIRININI

KERVAN DEVİRİM KERVANIDIR
ÖLEN DEVİRİM ŞEHİDİDİR
KERVANDA ADI GEÇENE
YOLDAŞLARA SELAM OLSUN

B. KADIR

GÜNEŞE GÖMÜLDÜLER...

DEVRİMCİ SANAT SAYFASI

PROLETER DEVRİMCİ SANATÇI EUGEN POTTIER

Ünlü işçi marşı ENTERNASYONAL'ın yazarı işçi-şair Eugene Pottier'dir

Bu marş bütün Avrupa dillerine çevrilmiştir. Hem sadece Avrupa dillerine değil, bulunduğu ülke neresi olursa olsun, yazgı nereye sürüklerse sürüklesin, ülkelerinden uzaklarda dilini bilmediği bir yerde ne kadar yabancılık duyarsa duysun, bilinçli bir işçi ünlü Enternasyonal marşıyla birçok arkadaş, birçok dost edinebilir.

Bütün ülkelerin işçileri, mücadelelerinin öncüsü olan işçi-şairin marşını tekrar ele almışlar ve bu marşı işçi sınıfının bütün dünyada söylenen türküsü haline getirmişlerdir.

Bugün bütün ülkelerin işçileri Eugene Pottier'i saygı ile anıyorlar. Eugene Pottier 4 Ekim 1816'da Paris'te doğdu. Pottier Yaşasın Özgürlük adlı ilk türküsünü 14 yaşındayken yazdı. 1848'de işçilerin burjuvaziye karşı giriştikleri büyük mücadelede barikatlar üzerinde dövüştü.

Pottier yoksul bir ailenin çocuğuydu ve tüm yaşamı boyunca ekmeğini önce ambalaj işçiliği, sonra da kamış baskıcılığı yaparak kazanan yoksul bir insan, bir proleter olarak kaldı.

1840'tan itibaren Fransa'nın bütün önemli olaylarına karşı kavgalı türkülerle tepki gösterdi. Geride kalanları bu marşlarla uyardı, işçileri birleşmeye bu türkülerle çağırdı. Burjuvaziye ve ülkenin burjuva hükümetlerini bu marşlarla kinadı.

Pottier 1871'de Büyük Paris Komünü'ne milletvekili seçildi. 3600 seçmenin 3352'sinin oyunu aldı. Şair, işçi sınıfının bu ilk hükümeti olan Komün'ün tüm çalışmalarına katıldı.

Komün'ün çöküşü üzerine Pottier, önce İngiltere'ye sonra da Amerika'ya sığınmak zorunda kaldı. Ünlü Enternasyonal marşını 1871 Haziran'ında, diğer bir deyimle o kanlı Mayıs bozgunundan hemen sonra yazmıştır.

Komün ezilmiş...ancak Pottier'in Enternasyonal'i Komün'ü bütün dünyaya yaymıştır. Ve Komün şimdi her zamankinden çok daha canlıdır.

Pottier 1876'da sürgündeyken, "Amerikan işçilerinden Fransız işçilerine" adlı bir şiir yazdı. Burada, işçilerin kapitalizmin boyunduruğu altında yaşamalarını, yoksulluklarını, kürek mahkûmlarinkini andıran çalışmalarını, sömürmelerini, davalarının yakında zafere ulaşacağına dair duydukları kesin güvenci yansıttı.

Pottier Komün'den ancak dokuz yıl sonra Fransa'ya döndü ve hemen İşçi Partisi'ne girdi. İlk şiir kitabı 1884'de çıktı.

OKUYACAĞIZ,
SILKINMEK İÇİN
KARANLIĞINDAN
SÖMÜRÜNÜN,
OKUYACAĞIZ
UYANMAK İÇİN,
UYARMAK İÇİN...

1887'de çıkan ikinci Devrimci Türküler taşıyordu.

İşçi şairin diğer marşları ölümünden sonra yayımlandı.

8 Kasım 1887 günü, Parisli işçiler Pottier'in cenazesini, kursuna dizilen Komün'cülerin gömüldüğü Pere-Lachaise mezarlığına götürdüler. Polis bir takım kırışıklıkların çıkmasına yol açtı ve işçilerin taşıdığı kırmızı bayrağı zorbalıkla aldı. Cenaze alayına büyük bir kalabalık katılmıştı. Her yandan "yaşa Pottier!" çığlıkları yükseliyordu.

Pottier yoksulluk içinde öldü. Ancak arkasında gerçekten ölümsüz bir anıt bıraktı. O işçi sınıfının davasını türkülerle yayanların en büyüklerinden biri oldu. İlk bestelediğinde sosyalist işçiler en fazla on-onbeş kaddardılar. Bugün ise on milyonlarca proleter Eugene Pottier'in tarihsel marşını ağızlarından düşürmüyorlar.

(Sanat ve Edebiyat: Lenin. 2 basım s.92)

ENTERNASYONAL

UYAN ARTIK UYKUDAN UYAN
UYAN ESİRLER DÜNYASI
ZULME KARŞI HİNCİMİZ VOLKAN
BU ÖLÜM DİRİM KAVGASI
YIKALIM BU KÖHNE DÜZENİ
BİZ BAŞKA ALEM İSTERİZ
BİZİ HİÇE SAYANLAR BİLSİN
BUNDAN SONRA HER ŞEY BİZİZ

BU KAVGA EN SONUNCU
KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONALLE KURTULUR İNSANLIK

TANRI, PAŞA, BEY, AĞA, PATRON
NASIL BİZLERİ KURTARIR
BİZİ TEK KURTARACAK OLAN
KENDİ KOLLARIMIZDIR
YÜKSELT KURTULUŞ BAYRAĞINI
ZULMÜ RÜZGARLARA SAVUR
KÖRÜKLE DEVRİM OCAĞINI
TAVİ GELEN DEMİRE VUR

HEM FABRİKALAR, HEMDE TOPRAK
HER ŞEY EMEKÇİNİN MALI
ARACIYA TANIMAYIZ HAK
DÜNYA EMEĞİN OLMALI
CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN
BİR GÜN KENDİLERİNİ BOĞACAK
BU KAN DENİZİNİN ÜFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK
EUGENE POTTIER

Тов. Ленин ОЧИЩАЕТ
ЗЕМЛЮ ОТ НЕЧИСТИ.

I MAYIS'TA

Halk düşmanı faşistleri
Tanıyoruz bir Mayısta
Devrim için ölenleri
Tanıyoruz bir Mayısta

Bir altı onsekiz günü
İçimizde sınıf kini
Omuz omuza yüzünü
Geliyoruz bir Mayısta

Taksim'de faşizmin ağı
Sosyal faşistler tuzağı
Kanımızla bu toprağı
Suluyoruz bir Mayısta

Kırılır zulüm çarkları
Kalkacak sınıf farkları
Dünyanın yiğit halkları
Haykırıyor bir Mayısta

Seyfiliyim Gardeş sen, ben
Şikago'da dökmüşüz kan
Biz işçiyiz bizim cihan
Biliyoruz biz MAYISTA Seyfili.

www.paliz.net

YOKSUL HALKIM

Beyler iyce kuduruyor.
Yoksulluk hızla artıyor.
Zam üstüne zam geliyor.
Uyan yoksul halkım uyan.

Bırak:Patlıcanı eti.
Alamıyoruz ekmeği.
Şişiyor beylerin cebi.
Uyan yoksul halkım uyan.

Zamda vurgunbey, paşaya.
Fakir yağ bulamaz aşı.
Başımızdan kanlı maşa.
Uyan yoksul halkım uyan.

Beyler battıkca batağa.
Zam yüklerler sırtımıza.
Gaz, tüp için gir kuyruğa.
Uyan yoksul halkım uyan.

Bizi işsiz aç bırakan.
Döviz için tutup satan.
Faşistlerdir bizi vuran.
Uyan yoksul halkım uyan.

Zam geliyor yüzden elli.
Bükülüyor halkın beli.
Akmalıdır:Devrim seli.
Uyan yoksul halkım uyan.

Şu hükümet, bu hükümet.
Hepsine olsun lahnet.
Vur: bunlara birer tokat.
Uyan yoksul halkım uyan.

Devrimciye ver elini.
Seni sömürüp ezeni.
Yıkana kadar faşizmi.
Savaş ver, ha yoksul halkım.

A. Canoğlu

DAYANIŞMA ŞARKISI

Haydi, bu dünyanın milletleri
Birleşin bu fikir için:
İleri ve unutmayın
Kuvvetimizin nerde olduğunu,
Açlıkta ve toklukta:
Dayanışma !

Siyahlar, beyazlar, sarılar
Onların harbine son verin
Eğer milletlerin kendileri konuşursa
Hemen anlaşacaklar
İleri ve unutmayın...

Eğer amacımıza erken erişmek istiyorsak
Daha sana ve sana ihtiyacımız var
Kim kendi gibileri yolda bırakırsa
Kendinde yolda bırakır.
İleri ve unutmayın...

Ağalarımız kim olursa olsun
Bölüşmemize sevinerek bakarlarsın
Çünkü ancak bizi böldükleri zaman
Ağalarımız kalırlar
İleri ve unutmayın...

Proleter !
Birleşin ve hürsünüz !
Sizin milli alayınız
Tüm müstebilleri yenecek.

İleri ve unutmayın
Açlıkta ve toklukta,
Bu soruyu sorun:
Yarınlar kimin yarını ?
Dünya kimin dünyası ? B. Brecht

ATOM SANTRALLERİ TÜRKİYE'DE

MC döneminde planlanan (1969-70), Ecevit hükümeti döneminde ise yürürlüğe girmesi yolunda, çeşitli emperyalist ülkelerle temaslarda bulunulan, ilk ATOM SANTRALI yapma işi gerçekleştirildi.

Mersin Akkuyuda kurulması kesinleşen ilk atom santrali 1978 sonlarında ihaleye çıkarılmıştı. İtalyan, Amerikalı ve İsveç firmaları bu ihaleye katıldılar. İsveç Asea firması ihaleyi kazandı. Bu yıl için de yapımına girişilecek ilk Atom Santrallerinden başka, bir ikincisi içinde çalışmaları var. Geçen sene içinde, Ecevit'in Sovyet Rusya gezisinde yapılan Ekonomik ve Teknik İşbirliği anlaşmasında ikinci bir Atom santrali yapımı da yer alıyordu.

Bugün çeşitli ülkelerde Atom santralleri yapımı hızla gelişiyor. Emperyalist tekellerin yeni bir kâr alanı bulma çabıdır bu. Emperyalist ülkelerde tekeller, enerji dağıtımını ellerinde tutmak ve yarı bağımlılık zincirine bir kaç halka daha eklemek uğruna insan hayatını hiçe sayıyorlar. Bugün çeşitli ülkelerde çalışmakta olan 43 kadar Atom santrali vardır. Her ülkede bu santrallerin kurulması halkın büyük tepkisiyle karşılanmaktadır ve bazı ülkeler yapımını durdurmak zorunda kalmışlardır. Mesela İsveç halkının giddetli tepkisi karşısında İsveçte Atom santralleri yapılmıyor. Uzun seneler yatırımlar yapılmış, ve devreye sokulması yasaklanmış, Atom santralleri ne yapılmalı? Yabancı Sermayenin sözcülerinin emriyle bu konuda efendilerin kararlarına kâr katmasında yardımcı olmalarıdır. Öyleyse "Kalkınan Türkiye"ye böyle Atom santralleri mutlaka gereklidir.

ATOM SANTRALLERİ GEREKLİ Mİ ?

Resmi kaynaklardan edinilen bilgilere göre, Türkiye; Norveç ve Sovyetler Birliği'nden sonra, gizli hidroelektrik gücüne sahip üçüncü ülkedir. Akarsularımız, kömürümüz, linyitimiz ve güneş enerjisi. Bu enerji kaynaklarımız, gerektiği gibi değerlendirilemediğinden haldir siniflar kaynaklarımız yeterli değildir demogojisini yapıyorlar. Yerüstü zenginliklerimizle birlikte, yeraltı zenginliklerimiz (madenlerimiz) de ülke ne halkımızın yararını doğrultusunda işlenmiyor. Emperyalistler bu zenginliklerimizi, kendi çıkarları açısından kullanıyor ve yapay bir enerji kıtlığının ortaya çıkmasına sebep olunuyor. Tüm enerji tabii kaynaklarının en verimli bir şekilde kullanılmaması yanında; bir de şu durum var, Atom santrallerinde ham madde olarak Uranyum kullanılır. Ülkemizde Uranyum az bir miktarda Karadeniz bölgesinde vardır. Ve yeterli değildir.

Bu santrallerde kullanılan Uranyum'un "zenginleştirilmiş Uranyum" olması gereklidir ki; ülkemizde bu işlemi yapacak durumda söz konusu değildir. Zenginleştirilmiş Uranyum bugün Amerika ve Sovyet Rusya'nın tekelindedir. İşte iki yönlü bir sömürün açık örneği.

HANGİ ŞARTLARDA ATOM SANTRALİ:

Biraz yukarıda belirttiğimiz gibi, madenlerimiz ülke yararına değil, yabancı tekellerin çıkarları açısından işletiliyor ve enerji darlığı söz konusu diye ölüm saçan Atom santrali yapımı gerçekleştirecek. Ve bu Atom santrallerinin ham maddesi dışarıdan gelmek zorunda. Bu bağımlılık zincirine eklenen halkalardan biri. Mali yönden ise; bugünkü değeri ile 600 milyon dolara mal olacak bu santral. İsveç firması dış finansmanın %85 ini karşılamak amacıyla devlet garantili kredi vereceğini hükümete bildirmiştir. Verilecek kredinin faizlerinde belli bir indirim söz konusu oluyorsa, buna karşılık; kredinin İsveç parası Kron yerine dolarla ödenmesi yine İsveç tarafından istenmiştir. Ayrıca Türkiye'nin peşin ödenmesi gereken 70 milyon dolar tutarında bir ödenme içinde 68 aylık bir zaman tanınmıştır. Mali yönden gelen bu yük gayet açıktır ki; yine fakir halkın omuzlarında taşıyacağı bir yük olacaktır.

Ham madde ve mali yönden bağımlılıkla beraber birde teknolojik yönden bağımlılık söz konusu oluyor. Büyük ölçüde yabancı işçiliğe, dayanan yabancı uzmanların varlığına ihtiyacı duyulan Atom santralleri, dört bir yandan, ülkemizin enerji durumunu yabancı emperyalistlere bağımlı kılacaktır.

ZARARLARI NEDİR?

Ülkemizin bağımlılığı açısından ele aldığımız bu Atom santrallerine emperyalist ülkelerde de çok büyük tepkiler var. Bugün çeşitli ülkelerde, halk, Atom santrallerine ve Atom santrallerinin artıklarına (Atom Müll) karşı bir direniş içinde. Bilim adamlarından din adamlarına kadar

çeşitli kişilerde bu ölüm Saçan santrallere karşı. Neden?

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Atom santrallerinde ham madde olarak Uranyum kullanılır. Uranyum parçalanması ile ortaya çıkan enerjinin % 85 i ısıya dönüşür. Bu ısıdan yararlanılarak buhar üretilir. Bu üretilen buhar santrallerde türbinlerle yollanarak elektrik meydana gelmesi sağlanır. Uranyum parçalanırken Radyoaktif ışınları meydana gelir. Atom santrallerindeki yakıt artıklarında da bu Zararlı Radyo aktif ışınları vardır. Radyo aktif ışınları canlılara son derece zararlıdır. Zararı ışınların miktarına bağlıdır. Ve ışın kötü yönü bu ışınların, sadece özel kontrol aletleri ile tespit edilebilmeleridir. İnsan vücuduna dolaylı ve dolaysız girip tesir edebiliyor bu ışınlar. Ve miktarına göre hastalıklar, sahatlikler ve ölümlere yol açabiliyor. Atom santrallerinde meydana çıkan yakıt artıklarındaki Radyo aktif maddelerden yıl kaybolmadan duruyor. Bunları depolama bugün tam anlamı ile çözüme kavuşmamıştır.

Radyo aktif ışınları bilhassa Atom santrallerinin bulunduğu bölgelerde az miktarda olsa vardır. Bu ışınların suya ve toprağa karışması su ürünlerini yenmesi, suların kullanılması, topraktan yetişen bitkilerin yenmesi yoluyla insan vücuduna geçiyor. Ve çeşitli hastalıklara, sakatlıklara ve hatta ölümlere yol açıyor. Soykara adında bilim adamının, Almanyanın Lingen bölgesinde yaptığı araştırmanın neticesine bakacak olursak ki, Lingen'de 1967-77 arası bir "atom santrali çalışmaktaydı. Lingen bölgesinde 1945-1968 arası kan kanserinden ölen çocuk sayısı 30.1968 den bugüne kadar ise 230 Bu korkunç artış, gözle görülmeyen ve çoğu zaman zararı anında tespit edilemeyen, Radyo aktif ışınlarının civara yayılmasından sonucudur.

Son haftalarda Amerikada Harrisbourg' ta ki Atom santralinde olan bir arıza civarda yaklaşık 100 binlerce kişinin hayatını tehlikeye sokmuş. İçme sularına Radyo aktif tesir ettiği tespit edilmiş. Halk evlerini boşaltma durumunda kalmıştı. Tehlikenin inkâr edilemez biçimde açığa çıkması karşısında, Amerikan hakim sınıflarından dahi, yarım ağızda olsa gerçekleri kabul edecek sözlerin çıktığına şahit olduk. Alman halkının son senelerde kendilerini tehdit eden, bu ölüm saçan santrallere tepkisini güya bastırma yolunda şu açıklama da yapıldı:

"Alman tekniği, Amerikan tekniğinden üstündür. Bu türlü kazalar Almanya'da olmaz." Bütün bunlar olurken yabancı ser-

mayenin uşaklığını üstlenmiş Demirel de Mersin gezisinde: "Atom santrallerine karşı çıkmak çabın gerisinde kalmaktır." diyor.

Akdeniz kıyısında kurulması kararlaştırılan Atom santrali çalışması sırasında bir de şu durum ortaya çıkacaktır.

Santralin çalışması sırasında, soğutma sisteminde kullanılmak üzere, denizden tonlarca suyun çekilip, tekrar denize bırakılması söz konusu oluyor. Ve bu sistemin çalışmasıyla bir takım sorunlar daha ortaya çıkıyor. Büyük borularla denizden soğutma için su çekilirken, bir süre deniz hayvanı da borulara dolmakta ve bu kabuklu hayvanların temizlenmesi gerekmektedir. Günde ortalama 2 ton kadar klor bu işlemlerde kullanılır. Ve denize tekrar döken su sıcak su olacaktır. Sıcak suyun denize aktığı noktadan 8 km. çevresi tamamen ölü bir bölge olacaktır. İspanya'da Barselona'nın güneyindeki Vandello's Atom santrali örneği) Bu 8 km. çember gittikçe genişleyecek ve Akdeniz ölü bir denize dönüşecektir zamanla.

Deniz hayvanlarının borulardan klor kullanılarak temizlenmesi durumunda ise, civarda bu klorun etkisiyle su ürünü kalmayacak, canlı kalan balıklar ise etkilediği için klordan, insanların bunları yemesi durumunda zehirlenmelere yol açacaktır. Temizlemede kullanılan klorun miktarı günde 2 ton kadar demistik. Bu klor santralde elektroliz yolu ile elde edilecektir. Ve buna bağlı olarak, bir civar kirlenmesi meydana gelecektir. Civa kirlenmesinin ne kadar zararlı olduğu Japonya'da Minimoto'daki feci olaylarda iyice ortaya çıkmıştır. Adı geçen yerde civa ile kirlenmiş sulardaki balıkları yiyen çocukların binlercesinde çeşitli sakatlıklara ve ölümlere yol açmıştır.

Tüm bunların yanında bir de ülkemizin zelzele kuşağında bulunması durumunda göz önüne alınırsa tehlikenin büyüklüğü ortada ap açıktır. Her hangi bir kuvvetli zelzele ile yıkılacak Atom santrali yüzbinlerin ve belki de milyonların hayatına mal olacaktır.

İnsanlığa olan korkunç zararı ve emperyalizme bağımlılık zincirinin yeni halkaları kurulması açısından, Mersin Akkuyu'da kurulacak 1. Atom santrali ve Rus sosyal emperyalizminin kuracağı 2. bir santrale ve tüm dünyadaki Atom santrallerine karşı çıkılmalı. Atom santrallerine karşı çıkılması gerektiğini her yerde vurgulayalım. Ve Alman halkının Atom santrallerine karşı yaptığı eylemleri destekleyelim.

-ATOM SANTRALLERİNE HAYIR!

B.Engin

HARRISBOURGH

17 bin Amerikalı bilim adamı atom santrallerinin kapatılmasını istedi

Arzadan sonra evlerini terk edenler

28 Mart 1979 da ABD'nin Harrisbourg kentindeki Atom enerji santralinde büyük bir atom "kazası" meydana geldi. Reaktör tesislerindeki bozukluk sabahın erken saatlerinde soğutma pompasından başladı. Soğutma sisteminin çalışmaması üzerine reaktör de meydana gelen aşırı sıcaklık, reaktör içinde fiziksel reaksiyonlara yol açtı. Sürekli artan sıcaklıktan dolayı yanıcı çubuk ve kılıflarında bölünmelerden sonra hemen hemen reaktör çekirdeği'nin % 30'u eridi ve radyoaktif gaz kabarcıkları oluştu. İşte bu radyoaktif gaz kabarcıklarının patlamaya başlaması ki, böylece patlamalara reaktör iç patlaması denilmekte, reaktör çekirdeğinin patlamasını tehdit etti. Reaktör çekirdeğinin patlaması, zincirleme reaksiyon süreci içinde tüm bölgeyi (400 km lik) radyoaktif ışınları etkisi altına almıştı ki bu dış patlama olarak nitelendirilmektedir.

Amerikan atom endüstrisi sözcüleri; reaktörün tam atomik sistemle çalıştığını, soğutma pompasının bozulması üzerine yedek soğutma sisteminin atomik olarak dev-

reye girmesi gerektiğini belirtmektedir. Soğutma sistemlerinin çalışmaması durumunda, ya artan aşırı sıcaklık yüzünden yedek soğutucunun çalışmadığı ya da çalıştığı halde bir tekniker tarafından kapatıldığı (!) öne sürülmekte ve bu konuda geniş açıklama yapılmamaktadır.

Reaktör soğutma sistemlerinin çalışmaması nedeniyle artan aşırı sıcaklık, buharlaşma sürecinde reaktör iç basıncı oldukça yükseldi ve radyoaktif gaz tankının patlamasını önlemek için gaz tankı zorunlu olarak boşaltıldı ve su boru tesisatında da patlamalar meydana geldi. Reaktör çekirdeğinin bir kısmında olsa erimesi üzerine, reaktör binası içinde radyasyon veya radyoaktif ışın siddeti sattu 20-30.000 Röntgen'e ulaştı ki, bu siddet bir insanı öldürücü siddetin 40 misli olmakta ve 1 metre kalınlığındaki çelik/beton duvarlardan rahatlıkla geçebilmektedir. Reaktörde meydana gelen bu durumun önlenmesi için de, radyoaktif soğuk su filtre edilmeksizin yakında bulunan bir nehre pompalandı. 31

Devama 11. sayfada

Atom santrallerine hayır!

çalışılan erken seçimin de yeni bir sahtekarlık olduğu; şu veya bu hakim sınıf partilerinin hükümet değişikliği ile tekrar sahneye çıkmasının özünde hiç bir şeyi değiştirmeyeceği gerçeğinin artık iyice kavranmasıdır. Bizlere düşen görev, bunların tümünün yüzünü iyice teğir etmek ve halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine hız vermek olmalıdır.

Nisan ayı içinde siyasi durumda önemli gelişmelerden biri de Ecevit hükümetinde görev alan 6 bağımsız(!) Bakan'ın Ecevit'e verdikleri muhtıra idi. Bu ultimatom muhalefettekileri son derece sevindirirken; Ecevit'i büyük bir telaşa düşürdü.

Bu olayı da tek başına ele alamayız. Bu hakim sınıf partilerinin dalaşmasının en açık bir yansımasıdır. Bu Bakanlar, daha önce başka partilerden istifa etmiş ve Ecevit hükümeti kurarken, bunları satın almıştı. Bunların tümü zaten satılmıştır. Şimdi bu satılmış Bakanlar, Ecevit hükümetinin zayıfladığını görüyor; muhalefetin de kıskırtması ile; ilerideki yerlerini garantiye almak istiyorlar. Yoksa bunların Türkiye'yi, halkı düşünmesi sözkonusu olamaz.

Ecevit'e ultimatom veren bağımsız(!) devlet Bakanları; Mustafa Kılıç, Enver Akoz, Ali Rıza Septioğlu, Ulaştırma Bakanı Güneş Öngüt, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Orhan Alp ve İmar ve İskan Bakanı Ahmet Karaarslan birlikte düzenledikleri

basın toplantısında "ay sonuna kadar (Nisan sonu) devlet yönetimindeki aksaklıklar giderilmez ve gerçekçi tedbirler alınmazsa hükümetin desteklenmesinden vazgeçileceğini" açıklamışlardır.

6 ların hükümeti uyarısından hemen sonra muhalefetteki Parti Başkanları ve bazı Bakanlar, 6 ları desteklediklerini bildirmişlerdir.

Türkes, "Bu arkadaşlarımız son açıklamaları ile tarihi bir iş yapmaya girişmiş, kurulduğundan bu yana bölücü ve ihtilal peşinde koşan derneklerin faaliyetine göz yuman Ecevit iktidarına artık dayanamadıklarını göstermişlerdir" Türkes, ayrıca 6 Bakanlara birer kutlama telgrafı da yollamıştır.

Demirel ise; "hiç bir yorum yapmam, yorum haberin kendi içindedir" demiştir. (Kaynak, 16 Nisan Milliyet)

Bağımsız bakanların verdikleri ultimatomdan sonra; 17,5 saatlik uzun bir toplantı yapan Bakanlar Kurulu bir bildiri yayınlamaya çalıştı. "Ecevit hükümetinin dimdik ayakta" olduğunu bildirmişlerdir.

Büyük tiyatroların oynandığı, çeşitli dolapların döndüğü, Türk siyasi dümenindeki gelişmeler; Türkiye halkının sırtındaki yükü daha da artırmaktadır. Bu yükü devirmek, Türkiye'de verilen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine omuz vermekle mümkün olacaktır. B. Güllü

HAAAYT İMANIM... İKTİDARA GELİRSEM ANAYASAYI DA BABAYASAYI DA DÜMDÜZ... TERCIHLİ YOLU DARMADAĞIN EDİCİM... VAR MI ULAN BANA YAN BAKAN...

dür. Yukarıda verdiğimiz örneklerde yapılan soruşturmalara, tutuklamalara hep gerekçe "Anayasaya ters düşmektir" diyelim ki bunlar yani aydınlar vs... anayasaya ters düşüyordu. Peki bizzat sıkıyönetim "paşaları" anayasaya hiç ters düşüyorlar mı? Neyse bu sorun üzerine geçmiş bir rakalımızda günümüzden örnek verelim. Örneğin: Ecevit'in MHP hakkında eli kanlı caniller sözünü, faşist Türkiye yargıtaya başvurarak Ecevit hakkında dava açtırdı. Dava Ecevit'in lehine sonuçlandı. Burada çıkan sonuç şudur: MHP'nin eli kanlı canilleri olduğunu söylemek "anayasaya" ters düşmüyormu (kaynak 29 Mart Milliyet)

Yine bir çok faşist cinayetlerin, MHP'nin çeşitli kolları tarafından işlendiği bilinen bir gerçektir. Özellikle CHP'ye soruyoruz, nasıl oluyor da Anayasa tüzüğüne göre kurulmuş bir parti, bir dizi cinayetleri yönetiyor, yargıtaya söz konusu parti hakkında "eli kanlı caniller" denilebilir diye karar alıyor hala bu parti'nin çalışmaları vs... "anayasaya ters düşmüyor!" Burada şunu belirtmek isterim ki her geçen gün yeni yeni gelişen olaylar, Anayasa'nın halkımızı aldatmak için hakim sınıfların uydurduğu bir kılıftır. Bu gerçek saklanamaz. Yurtseverler, komünistler "Anayasa'nın hakim sınıfların yüzlerinde halkı aldatmak için kullanılan bir maske olduğunu söyledikleri zaman yerleri direk, zindanlardır... Fakat bugün AP Genel Başkanı sahtekar Demirel miting alanlarında "Biz hükümet olursak anayasayı da, babayasayı da ezeceğiz" diyor, CHP hükümetine hasiyetsiz, vs... diyor. Bay Demokrat(!) Ecevit ve hükümeti Demirel'e karşı ses çıkarmıyorlar. Onun "Anayasaya ters düştüğünü" söylemiyorlar. CHP'nin hükümet olalı yaptığı işler, takındığı tavırlar onun diğer partilerle aynı nitelikten olduğunu bizlere bir kere daha göstermektedir.

Yurdumuz da "demokrasi var diyerek, (tabii hakim sınıflar için)" devlete karşı mücadeleyi yürüten devrimcilerin üzerine en azı faşist polis şeflerini salan faşist Ecevit, bakın faşist katilleri nasıl yakalıyor! Azıllı bir faşist olan ve hapisanede 12 arkadaşıyla kaçan MHP'li Ferhat Tüysüzün yakalanması için, İstanbul da, MHP İlçe Başkanının oğlu POL BİR üyesi polis Ali Yaşar Günaydın görevlendiriliyor. Tabii sonuç: Ferhat Tüysüz yakalanamıyor. CHP hükümeti'nin bir kaç faşist göstermelik hapiscezası vermesi onun faşizme karşı olduğunu göstermez. CHP, MHP ile koltuk kavgasından dolayı dalaşmaktadır onların özü birdir. Son günlerde sözüm ona anarşiyi önleme adı altında Trabzon da CHP, MHP, AP, MSP, DP, İİ yöneticilerinin aldığı "ortak tavır" bu partilerin özde nasıl sınıf kardeşi olduklarını bir kez daha kanıtlamıştır. (kaynak 10 Nisan Hürriyet)

Her geçen gün CHP'nin yüzüne geçirdiği "keskin anti faşistlik", reformculuk maskesi düştükçe bu işte en çok rahatsız olanlardan biriside, sözüm ona "proleter devrimcilerdir" şimdi bu "yiğitler" bu zor durum karşısında bütün gayretleri ile, CHP'nin "anti faşistliğini ve Reformistliğini" ispatlamaya çalışıyorlar. CHP hükümetini faşistlere teslim olmakla suçuyorlar. Bu tür düşünen arkadaşlara soruyoruz ülkemizde faşizmin bir devlet yapısı olduğunu sizde kabul ediyorsunuz. Peki gösterin bakalım CHP hükümetinin devleti yıkmak veya teğir etmek için yaptığı mücadeleyi. Diğer yandan bazı Keskin "Proleter devrimciler" şimdi reformculuktan başka bir şeyin beklenemeyeceğini, CHP'nin yaptıklarının kendi deyimleriyle tamda reformculuğa uygun olduğunu söyleyerek geçmişte ve halen CHP'ye bel bağladıklarını ve destek olduklarını utangaç bir şekilde bugün gizlemeye çalışıyorlar. Çeşitli milliyetlerden halkımız her türlü yalancının yalanlarını ortaya çıkararak yüzlerini teğir edecektir. Bugün kendisine "Proleter devrimci" sıfatı takan arkadaşlara şunu söylemek isterim CHP'nin yaptıklarını temize çıkarmaya çalışmaz bizzat devrimcilerin mücadelesine zarar vermektedir. CHP konusunda sosyal pratiksizlerin düşüncelerinizi mahkum etmekte ve edecektir. Bütün içtenliğimiz ve dürüstlüğümüzle halkımıza yararlı olmak istiyorsak her türlü sahte devrimci ve sahte "Proleter devrimci" çevreleri terk ederek, ATİP'in saflarında yıkılmaz bir birlik kuralım. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini daha yüksek boyutlara erdirmelidir.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA PARTİLERİ
- KAHROLSUN EMPERYALİZİM SOSYAL EMPERYALİZİM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!
- FAŞİZME ÖLÜM BAĞAMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE
- YAŞASIN ATİP
- KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM

M. Okucu

www.tizanasiv.net

lumsal Anlaşma" ortaya çıktı. Onun hemen arkasından da akaryakıt zammı patladı. IMF iki dilim halinde 150 milyon dolar kredi verdi fakat, bu kredi Türkiye halkına refah değil, dert getirdi.

Bunun arkasından hemen üçüncü dilim kredinin verilmesi için görüşmeler başladı. IMF kredinin üçüncü dilimi olan 38 milyon doları vermek için yeni şartlar ileri sürüyordu. IMF, yüksek oranları bir devallüasyon yapılmasını, (Kamu İktisadi Teşebbüsleri) KİT'lere hazine'den yapılan yardımın azaltılması. Aksi takdirde üçüncü dilim krediyi vermeyeceğini bildirdi.

IMF'nin Ankara'da bulunan Türkiye masası Şefi Charles Woodward Başkanlığındaki heyeti ile yapılan görüşmelerde sözde anlaşma sağlanamadı (!) Ecevit hükümeti IMF'ye taviz vermeyeceğini; isteklerini geri çevireceğinin bol bol propagandasını yaptı. Oysa IMF yetkileri daha Türkiye'den ayrılmadan; yapılacak yeni zamların, ekonomik önemlerin planları hazırlanıyordu.

ECEVİT HÜKÜMETİ, IMF'NİN TALİMATLARINA UYMAK ZORUNDADIR! ÇÜNKÜ ECEVİT HÜKÜMETİ EMPERYALİZME KARŞI DEĞİLDİR !

Neden? Çünkü, IMF'nin üçüncü dilimi olan 38 milyon doları vermemesi halinde, Türkiye diğer emperyalist kuruluşlardan da kredi alamayacak. Türkiye'nin kredi için başvurduğu tüm kuruluş ve ülkeler, öncelikle IMF anlaşılması şartını öne sürüyorlar. Diğer yandan:

1- Türkiye 50 büyük bankadan ithalat gereksinimini karşılamak üzere talep ettiği 500 milyon dolarlık "taze para"yı alamayacak.

2- Merkez Bankasının 220 banka ile sürdürdüğü 3 milyar 738 milyon dolarlık vadesi gelmiş kısa süreli kredinin ödeme tarihlerinin ertelenmesi aşkında kalacak.

Bu miktarın 2 milyar 400 milyon doları kısaca adı DQM (Dövizle Çevrilir Mevduat) hesapları, geri kalan ise banka borçları.

3- Türkiye'nin AET'den beş yıllık bir dönem için istediği 8 milyar dolarlık kredinin ilk elde alınması beklenen 800 milyon dolarlık kısmı tehlikeye düşüyor.

Bütün bunlar Ecevit hükümeti'nin IMF'nin bütün öne sürdüğü ne türlü şart olursa olsun eninde sonunda kabul edeceği gerçeğini gözler önüne sererken, 1978'in Aralık ayından bugüne kadar görüşmelerde sözde Ecevit hükümeti, IMF'ye boyun eğmeyecekti, taviz vermeyecekti (!) vs... Oysa, son dönemde yapılan zamlar, "ekonomik önlemler" IMF'nin talimatı gereği yerine getirildi. Ancak bundan sonradır ki, Zurich görüşmelerinde IMF ile tekrar anlaşma yolları açıldı. Maliye Bakanı Ziya Muezzinoğlu, IMF'nin her türlü isteklerine kabul edeceğine dair güvence verdi.

Zurich'te varılan anlaşmadan sonra IMF heyeti en yakında Ankara'ya gelecek ve en geç Mayıs ayı sonunda anlaşma tamamlanmış olacaktır.

IMF'nin (yeşil ışık) yakması neyi değiştirecek? Türkiye halkı açısından ele alacak olursak hiç bir şeyi. Devallüasyonlar, zamlar yine birbirini kovalayacak. Hakim sınıflar emperyalistlerden aldıkları her kredi ile ekonomik çıkmazın batağına daha da batacak; bunun acısını işçilerden, emekçilerden çıkaracaklardır.

Kısacası; emperyalistler'le yapılan her kredi anlaşması Türkiye halkına her zamanki gibi pahalığa mal olacaktır.

H.Celil

YENİ KONTO NUMARAMIZ

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

İMPRESSUM: V. I. S. D. P. E. YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str. 159
1. Berlin 62

İhanet antlaşmasının hesabını Filistin halkı soracaktır

1978 ortalarında başlayan Camp Davit zirvesi geçtiğimiz Mart ayı içinde sonuçlandı.

Sözümüne Ortadoğu'ya "gerçek ve kalıcı" 'barış' getirmek isteyen AED emperyalizmi yine Ortadoğu'nun 'barış'ı melekleri' Siyonist 'İsrail devleti' ve Emperyalist uşağı Sedat 27 Mart'ta büyük tantanalara Mısır ile İsrail arasında 'Kalıcı ve Gerçek Ortadoğu barışını' imzaladılar.

Gerçekten de başını ABD emperyalizminin çektiği Carter-Begin-Sedat üçlüsü Ortadoğu'ya bir 'çözüm' getirmek için çaba sarf ettiler.

Ama bu 'çözüm' başta Filistin halkı olmak üzere, diğer Arap ülkelerindeki emekçi halklarının çıkarları doğrultusunda bir çözüm değil, tam tersine Filistin halkının ve Arap ülkelerinin düşmanı olan ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusundaki emperyalist bir 'çözüm'dü. Bu 'çözüm' Filistin halkının kendi kaderini tayin etme hakkını ayaklar altına alan, Ortadoğudaki halkları köleleştirmeye yönelik bir emperyalist 'çözüm'dü.

Carter-Begin-Sedat üçlüsü arasında imzalanan ve batılı emperyalistler büyük güçler tarafından "büyük tarihi bir olay" olarak nitelendirilen bu 'Barış'ı şu ana to parlamak mümkündür.

- İsrail 9 ay içinde Sina yarımadasından çekilmeye başlayacak.
- İsrail'in devlet olarak varlığı ve bağımsızlığı Mısır tarafından tanınacak.
- İsrail'in Sınadan çekilmesi 3 yıl içinde tamamlanacak.
- Mısır İsrail'in Suveys kanalından geçmesine izin verecek.
- Batı yakasında (Batı Şeria) ve Gazza'da Filistinlilerin özerklik elde etmeleri için görüşmeler bir ay içinde başlayacak.
- ABD Mısır ve İsrail'e 1980-82 yılları arasında yaptığı 'yardım'ların dışında 4-5 Milyar dolar fazladan 'yardım' yapacak.
- İsrail kendi parası ile petrol bulmadığı taktirde ABD İsrail'e garanti petrol sağlayacak.
- ABD Arap ülkeleri ile ilişkileri bozulan Mısır'a 'yardım'ı artıracak.

Tabii ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda gerçekleştirilen bu imzalama olayı; batılı emperyalist güçlerin harareti desteğini kazanırken Rus Sosyal emperyalistleri bu antlaşmayı şiddetle protesto etti.

Mısır dışındaki Arap ülkeleri; emperyalist, sosyal emperyalist efendilerinin bu konuda aldıkları tavırlara paralel olarak tavır takındılar, ve Mısır ile İsrail arasındaki bu antlaşmayı kimisi şiddetle protesto ederken, kimisi ılımlı tavır takındılar.

Rus Sosyal emperyalistlerinin temsilcilerinden Gromiko, 'barış' arifesinde Suriye'de verdiği demeçte, bu anlaşma sadece Amerika ve İsrail'in çıkarlarına hizmet ettiğini, bölgedeki kalıcı bir barışın imzalanmasını geciktireceğini açıkladı. Hafız Esadla; İsrail'in işgal ettiği topraklardan geri çekilmesini, Filistin halkının ulusal haklarının tanınmasının şart olduğunu söyledi ve bu anlaşmaya karşı olan tüm Arap ülkelerini destekliyeceğini ilan etti.

Batı Alman emperyalistleri 'barış anlaşmasının' harareti destekleyicisi oldu. Amerika'dan Bonn'a uğrayan Sedat'a ekonomik ve askeri alanda yapacağı 'yardım'lar konusunda garanti verdi.

FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü) Lideri Arafat; Barış'ın Filistin davasına ihanet olduğunu, bunun baş sorumlusunun ABD emperyalistler olduğunu Sedat'ın bu ihanetin cezasız kalmayacağını söyledi.

Diğer taraftan; 'barış anlaşmasından' hemen sonra toplanan Bağdat Zirvesine Mısır, Sudan, Oman dışında tüm Arap ülkeleri katıldı. Saudi Arabistan'ın Mısır'a yaptığı 1 milyar dolarlık 'yardım'ın kesilmesi, ABD'ye petrol ambargosu konulması önerilerini reddetmesi sonucu FKÖ, Libya, Suriye, Zirve'den çekildiler.

Kısaca; Emperyalistler, Sosyal emperyalistler ve onların uşakları Ortadoğudaki çıkarları doğrultusunda tavır takındılar.

İRAN

İran halkı faşist Şah'ı devirdikten sonra iktidarı ele geçiren Humeyni, başa geçer geçmez, Şah döneminde devlet kademelerinde görev almış ve SAVAK (gizli Polis) ajanlarını teker teker idam ettirmeye başladı. Ve her gün bir kaç kişi devrim mahkemesi tarafından idam cezasına çarptırılmaktadır.

İdam edilenler arasında Şah döneminde 12 yıl süreyle İran'ın başbakanlığını yapan Amin Abbas Huveyda da var. Diğer taraftan General Emin Afşar, General Muhammet Cevad Mollavi, Yarbay İftikar Maneş, Teğmen Bahadır Bahaduri, Çavuş Mustafa Sadri de "Devrim Mahkemesi" kararıyla idam edilmişlerdir.

İran'da idam edilen Şah taraftarları ve SAVAK ajanlarının sayısı 120'i bulmuştur. İran halkı bu idamlardan büyük bir memnunluk duymaktadır. Çünkü yıllardan beri SAVAK ajanlarının işkence ve katliamlarından kan kusmuş, binlerce yiğit devrimci, işçi, köylü SAVAK ajanları tarafından katledilmiştir. Ve Humeyni iktidarı

ABD emperyalizminin Mısır ile İsrail arasındaki 'Barış'a önderlik etmekte çıkarı neydi? Yoksa Filistin halkının kurtuluşu için Ortadoğudaki ülkelerin huzurunu baskı ve sömürden kurtulmaları için "gerçek bir barış" için mi? çaba sarfediyordu? Kesinlikle hayır!

ABD emperyalizminin gayesi; Ortadoğudaki pazar ve nüfus alanlarını daha da genişletmek, Filistin ve Arap halklarını daha da köleleştirmek, baskı ve zulüm uşakları aracılığı ile daha da yoğunlaştırmaktır.

Bunu sağlayabilmek için Ortadoğuda da laştığı R.Sosyal emperyalizmine karşı güç dengesini daha da lehine çevirmekti. Bu yüzden jandarması durumunda olan Siyonist İsrail devletinin ekonomik askeri siyasi gücünü daha da 'sağlam' kazığa bağlamakti. Diğer yandan, R.Sosyal emperyalizminden kopan ve ABD ve batılı emperyalist güçlere sırtını dayayan Mısır kendine daha da bağımlı hale sokmaktı.

ABD emperyalizminin planı, hakimiyeti altındaki Arap ülkelerini, (gerek kendi ovalarında, gerekse İsrail'le önemli derecede çelişkiler olmasına rağmen) İsrail'le birlik veya en azından tarafsız platformuna çekmekti. Bunu başarabilmesi için uzun zamandan beri süregelen 'İsrail'le' Arap devletleri arasındaki çelişkileri uzlaştırarak, 'Filistin sorununa çözüm' bulmaktı.

İşte bu gayeyle ilk etapta; Mısır ile İsrail arasındaki 'barış'ı gerçekleştirdi ABD emperyalizmi bir yandan 'barış'ı gerçekleştirenken, diğer yandan gerek İsrail'e gerekse Mısır'a, milyon dolarları bulan en modern silahları vereceğine dair söz verdi. Ama bunu yaparken, Ortadoğu'ya 'barış' getirme Filistin sorununa 'çözüm' de mogaçleri ile sahneye çıktılar. ABD emperyalizmi, Mısır 'çözüm' için Batı Şeria ve Gazza'da Filistinlilere özerklik önermektedir. Hatta Mısır Doğu Kudüs'ün Ürdün'e geri verilmesini öneriyor. İsrail ise bu konuda kesinlikle taviz veremeyeceğini; özerklik'in devlet kurma anlamına geldiğini, Kudüs'ün Yahudilerin kutsal bir şehri olduğunu Kudüs'ün Ürdün'e verilmesinin kesinlikle olmayacağını söylemektedir.

- Emperyalistlerin Filistin halkına getirdikleri 'çözüm' işte budur.

- Rus Sosyal emperyalistlerinin Filistin konusunda getirdikleri 'çözüm' ABD emperyalizmi ile öзде aynıdır. Rus Sosyal emperyalistleri Filistin sorununa, Siyonist İsrail devletinin varlığını tanıyarak 'çözüm' getirmeye çalışıyor.

Gerçekten ise Filistin sorunu Gazza ve Batı Şeria'da, Filistinlilere özerklik verilmesi değildir.

Filistin sorununun kökeni; Filistin halkının tarih boyunca kanı üzerine kurulmuş Siyonist İsrail devletinin varlığına dayanıyor.

'Siyonist İsrail devleti' tarih boyunca emperyalist güçlerin desteğinde Filistin halkını yoketme temelinde kurulmuş bir devlettir.

Emperyalistler, Sosyal emperyalistler Siyonistler ve her türden gericiler ulusların kendi kaderini tayin edemezler, tam tersine, ulusların kendi kaderini tayin en azılı düşmanlarıdır.

Filistin halkının kaderi kendi ellerindedir. Filistin halkı er geç, emekçi kitlelerin örgütlü gücüyle kendi kurtuluşunu yaratacak, bağımsız demokratik bir Filistinli kuracaktır.

- ABD EMPERYALİZMİNİN ORTADOĞUDAKİ ÇÖZÜM PLANLARINA HAYIR!

- YAŞASIN ULUSLARIN KENDİ KADERİNE TAYİN HAKKI

- YAŞASIN FİLİSTİN HALKININ ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ

- KAHROLSUN EMPERYALİSTLER- SOSYAL EMPERYALİSTLER VE HER TÜRDÜ GERİCİLİK

ni elinde tutabilmek için henüz yoğun bir şekilde varlığını sürdüren Şah taraftarlarının temizlemek zorundadır. İran'da idam olaylarının hala devam etmesine karşı çıkanların en başında Telegani gelmektedir.

Humeyni komiteleri tarafından iki oğlu kaçırılan Ayatullah Telegani, görevinden ayrılması üzerine Tahran'da bir yürüyüş düzenlendi. Telegani, Humeyni'nin uyduğu çarşaf, başörtü, soğuk et yememek, gibi dinsel kurallarına uymamakta, daha liberal bir dini lider olarak tanınmaktadır.

Fakat İran halkının gerçek kurtuluşu Şah taraftarlarının tek tek temizlenmesiyle gerçekleşmeyecektir. Humeyni Şah ve taraftarlarına karşıdır. Fakat kendisinin de bizzat belirttiği gibi emperyalizme, feodalizme karşı değildir. Bugün İran hala yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo ekonomik yapısını korumaktadır. Humeyni'nin feodalizmden kaynaklanan gerici düşüncesiyle İran halkının kurtuluşu gerçekleşmeyecektir. İran halkının tek kurtuluşu Demokratik Halk Devrimiyle mümkün olacaktır.

Geçen ay İran'da gelişen en önemli olaylardan biri de 30-31 Mart "Halk Oylaması"dır.

İRAN REJİMİ İÇİN İSTANBUL'DA DA OYLAMA YAPILDI

Bir grup İranlı Türkmen oylamayı protesto etti

İran'da Ayatullah Humeyni'nin önerdiği İslam Cumhuriyeti ilanına olanak verecek halkoylaması için Türkiye'deki İranlılar da sandık başına gittiler. Dün sabah saat 9'dan itibaren Ankara'daki İran Büyükelçiliği'nde ve İstanbul'daki Başkonsolosluk'ta oylamaya çok sayıda İranlı katılmıştır. Bu arada İstanbul'da oylama yapıldığı sırada bir grup

İranlı Türkmen konsolosluk önünde "Ne Humeyni'ne Şah, yaşasın tam bağımsız cumhuriyet" diye bağırarak halkoylamasını protesto etmiştir (Büste). İstanbul Konsoloslugu'nda Halkoylaması Düzenleme Komitesi önünde "İslam Cumhuriyeti" için oylayan İranlılar

30 Mart 1979'da başlayan ve 31 Mart'ta sona eren "Halk oylaması"nın tamamlanmasından 17 saat sonra ilk resmi açıklama yapan Şii lider Ayatollah Humeyni, halkın çoğunluğunun İslam Cumhuriyetine evet dediğini belirterek şunları söylemiştir: "Bu günü, İslam Cumhuriyeti günü olarak ilan ediyorum. Böyle bir halk oylamasının tarihte çok az benzeri vardır. Halk doğrulardan yana olan hükümeti kurmak ve Şah'lığı tarihin çöp tenekesine fırlatmak için oyunu kullanmıştır."

Gerçekten de böyle bir "halk oylaması"nın tarihte eşine az rastlanır. Yapılan "Halk oylaması"nda, sandık başına gidenlerin fazla bir tercihi yok. İran halkına "İslam Cumhuriyeti isteyip istemedikleri" soruldu. Bu durumda evet mi hayır mı tarzındaki soruya verilecek yanıtın Humeyni için olumlu olacağı kuşkusuzdur. Ve nitekim de öyle oldu. Halkın % 98'i evet oyunu kullandı. Ve böylece 30 31 Mart "Halk oylaması" İran İslam Cumhuriyetinin kurulmasıyla sonuçlandı. Halk oylamasını yeni Anayasa çalışmaları izleyecektir. "Devrim Komitesi" bu konuda bazı hazırlıklar yapmıştır. Yeni devlet düzeninde dinin önemli rolü olacak, meclisin ve hükümetin kararlarını denetleyecek dini bir organ kurulacaktır. Bu arada Humeyni bir "Ahlak Bakanlığı" kurulmasını istemektedir.

Öte yanda İran'da silahlı çatışmalar yer yer devam etmektedir. Özellikle de Künbad-ı Kâbus kentinde, Merkezî Devrim Hükümetine başkaldıran Türkmen aşiretleriyle yapılan çatışmalarda onlarcası ölmüş, yüzlercesi yaralanmıştır.

Bölgede gerginlik Türk kabilelerinin şehir merkezinde bir politik gösteri düzenlemek istemeleri ile başlamıştır. Toplantıya "Devrimci" muhafızlar engel olmuş, ve çatışma başlamıştır. İranda'ki Türk ve Kürt azınlıkları özerklik için mücadelelerine devam etmekte, fakat Humeyni bu hakkı onlara tanımamaktadır. İran halkı vereceği yiğit mücadele sonucunda, Demokratik Halk Devrimi ile gerçek kurtuluşunu sağlayacağı gibi, milli meseleye de çözüm getirecektir.